

Szilágyi Zsolt

„Szösszenetek”

Készült: A 2022. évi Parlamenti választási kampány idején, február 12 és április 3-a közötti időben.

Ma 2022. április 3-a van.

Parlamenti választás zajlik országszerte.

Az embereknek dönteniük kell, hogy egy olyan kormányt választanak,

**amely teljesítményeket produkált az elmúlt 12 évben,
amely meg tudja védeni hazánk békéjét és biztonságát,**

Vagy egy olyan internacionalista kormányt, amely már előzetesen és alaposan bizonyította, hogy nemzetidegen szempontok alapján munkálkodik, egyszer már tönkretette az országot és polgárait és idegen hatalom érdekeit akarja képviselni idehaza.

2 X a FIDESZ-KDNP részére, 1 X dr. Górné Csaba Bp., II és III. kerületi Parlamenti képviselőjelölt részére, és 4 NEM a népszavazás kapcsán. Ezek a békés és biztonságos jövőnk biztosítékai. Segíts magadon és az Isten is megsegít!!!

Előszó

Néhány hónapja megindult a Parlamenti választási kampány, de úgy igazán február 12-étől erősödött fel. Én magam is készítettem egy politikai tartalmú honlapot, (<http://mai-magyarorszag.hu/>) járok standolni, amikor időm engedi, és írom a sok-sok emailt is a tárgykörben. Igyekszem segíteni a hazánk érdekeit védő oldal győzelmét. A levelező listánkon (PPKSZ) reggeltől estig mennek a politikai tartalmú üzenetek és majdnem semmi más. Az Internet oldalak, a rádió, és a TV műsorok tele vannak ezekkel a témákkal.

Úgy döntöttem, hogy április 3-áig, az eredmény hirdetésig lehetőleg minden áldott nap írok egy, vagy két gondolattöredéket, „szösszenetet” és elküldöm ezeket néhány rokonnak és barátoknak. Ezek nyolcvan százalékban politikamentesek. Reményeim szerint 3-án késő este egy „öröm ódával” fogom lezárni ezt a kis sorozatot.

Célom az volt, hogy kicsit eltereljem a figyelmet a politikáról. De csak egy kicsit!! Oldjam azt a hangulatot, amit az ellenségeink és az ellenzékünk keltenek.

Fiatalok, felétek semmiképpen nem akartam kioktató jellegű lenni. Ha egy-egy szösszenetről mégis úgy érzitek, hogy ilyen kérem, nézzétek el nekem. Nincs kizárva, hogy az adott téma generálta a stílust. Jó szándék vezetett minden megszólalásomban.

Egy-egy túl naturális szóhasználatomért is elnézést kérek, de finomkodva nem ugyanaz lett volna a jelentése a gondolatomnak.

Szilágyi Zsolt
Budapest, 2022. április 03.

Villamoson, buszon

Általában nem autóval járok, csak ha nagyon muszáj. Gerinc műtött vagyok, pizszokul fáj a hátam és ez valószínűleg látszik is rajtam. 75 éves, nyugdíjas villamosmérnök fickó vagyok. A járműveken ott ül a sok fiatal és látszik rajtuk, hogy nem is tudják, hogy illene átadják a helyüket. (Tisztelet a nagyon kevés kivételnek.) Sebaj. Nem velük van a baj, hanem a lökött szüleikkel, akik nem tanították Őket erre és általában semmire. Majd az élet felneveli Őket. Hát, fel is nevelte.

Most jön, hogy az én időmben. A villamoson, buszon ment a дума, a kacagás. Kellemesen hangos volt a fedélzet. Ismerkedni is lehetett. Nem volt „zaklatás” ha megszólítottuk a mellettünk ácsorgó lányt. Többnyire szóba álltak. Este már együtt ültünk a Korvin moziban, vagy az Ádám sörözőben. A folytatás nem lényeges, ment a kapcsolatok építgetése. Láttuk egymást, benyomást szereztünk egymásról. Most a Tiktok, vagy a pornó oldalak kínálják a partnerválasztás lehetőségét. Ez is valami, de nem normális a szó biológiai értelmében.

Aztán a nagy csendben mindenki nyomkodja az okos telefon billentyűit. A tudósok azt mondják, hogy a jövő a robotoké. Biztos így van. De nehogy azt higgyük, hogy az elektro-mechanikus robotok fognak győzni, hanem mi emberek válunk szépen csendben, lépésről lépésre robotokká. A fejünkbe a szoftvert az okos telefonokból töltjük le és mi, mint humán robotok primák leszünk. Persze nem én, és nem is az én generációm, vagy az 50-60-asok, hanem Ti, fiatalok, ha nem vigyáztok.

Nem mertek egymással beszélgetni, csak úgy ismeretlenül? Ciki? Dehogyan az. Pont erre lenne szükségetek.

Házibuli

A 60-as, 70-es években sokat jártam házibulikba. Kezdetben ezeket a baráti szülők szervezték lányaiknak, fiaiknak. Általában a nagyszobában viháncoltunk mi, a szomszéd szobában pedig néhány szülő beszélgetett, kávézott, dohányzott. Hétkor indultak ezek a szombat esti dáridók és tízkor, tizenegykor le voltak fújva. Táncoltunk, hallgattuk a Mambó magnóról a Beatles és a Rolling zenéket. Kaptunk bőlét és szendvicset a háziaktól. Ha az este során sikerült a kiszemelt lánnyal csókot váltani és esetleg közben megfogni a popsiját, az már hatalmas sikernek számított. Folytathatnám a haza kísérés csodáival és romantikájával, de ennyi elég volt. Csak azért írtam ezt a rövid bevezetőt, hogy érzékelhető legyen a „házibuli” genézise 1970-től 2022-ig. Nem dicsérek, nem kritizálok, nem hasonlítok, csupán leíró jelleggel írtam, amit írtam. És honnan tudom, hogy milyenek a mai házibulik? Hát nem onnan, hogy járok ezekre, hanem írásokból, filmekből, fiatalok elszólásaiból.

Pista, kaptál egy meghívást egy házibuliba. Hogy szoktál készülődni? Ugye ahogyan eddig is? Fürdesz egyet, mert a napi büzt előtte le kell mosnod magadról. Esetleg borotválkozol, de az már nem fontos. Felveszed a jobbik farmeredet és veszel egy két sört, vagy bort, vagy amit a csapat szeret és beállítasz amikorra hívtak. Hoppá. A lakás már tele van. Csupa fürdőruhás pasi, a lányok pedig bikiniben, vagy felső rész nélkül. Ringatják gyönyörű cicijüket és rögtön neked esnek.

Minek jöttél öltönyben?

Nem tudtad, hogy ez nem egy hagyományos buli lesz?

Nem mondta senki.

Na, akkor dobd le a farmert és az ingedet és máris jó leszel!

De alsógatya van rajtam.

Na és, úgy is megfogja a tökeidet az Ildikó. Vagy nem akarod?

Ez baromi jó, de ki az az Ildikó?

Ő az ott a piros bikinis.

És miért pont az én tökeimre fog utazni?
Hát csak. Vagy fogjam meg én?
Biztos jó lenne, de Te honnan ismersz engem?
Nem ismerlek, de számít az?
Hogy hívnak?

Marcsi.

Na, Marcsi mielőtt tököt fogsz, igyunk egy pofa sört.
Én nem iszom sört, én cigizek. Piszok jó „maris” cigim
van. Kérsz?

Nem kösz.

És a beszélgetés így megy tovább. És Pista barátunk, aki egy igazi mai fiatal és nem félénk, vagy ilyesmi, teljesen meg van zavarodva. Keresi a házigazdát, de kiderül, hogy Ő nincs itt, Ő csak a kéglit biztosította. Neki más dolga van ma este. Kaotikus. De sokaknak így szuper?

Jaj, de menő

Mikor vizsgázol pénzügyi ismeretekből?

Még nem kértem időpontot.

Baromi jó téma. Monetáris és fiskális szempontok a politikában.

Ezek mik?

Ne ugrass! Akkor mit tudsz az egész témáról?

Nem sokat, de majd csak átmegyek a vizsgán egy kis blöffel.

Ide hallgass Te balfék! Tudod, hogy mit csináltak a Gyurcsányék 2002 és 2010 között?

Mit tudom én, de ez számít?

Az a fő, hogy április 3-án leváltuk ezt a tolvaj Orbán bandát.

Neked elment az eszed? Hallottál arról a rengeteg kedvezményről, amit a Kormány intézett a fiatalok, a családok, a nyugdíjasok érdekében?

Nem, de nem is érdekel. Utálok a Mészáros milliárdjait.

Te, ha megnézed a Szakonyi-féle „100 leggazdagabb magyar” listáját, akkor ott legalább a 80%-uk szocit találsz. Például a Bige László nem csak hogy gazdag, de tönkreteszi az agrárvállalkozókat a műtrágya áraival.

Nem értek ehhez, de biztosan jól csinálja.

Baszki, Te teljesen hülye vagy, kis haver?

Dehogyan vagyok az, csak le kell váltani ezt a tolvaj Orbán kormányt.

Éljen a „WOKE” kultúra? Te is felébredtél? Káosz, LMBTQ, migráció, és a többi, ez kell Neked?

Igen ez, mert ez menő lenne!!

Apám és Te jársz a Közgáz egyetemre? Sajnálak.

A csodák

A tudomány az évezredek során váltogatta a paradigmáját, az elfogadott alapnézeteit. Általában akkor váltott, amikor a régi nézetrendszer már tarthatatlan volt. Tudjuk, hogy a Föld nem lapos, és tudjuk, hogy nem a Nap forog a Föld körül, hanem fordítva. Az hogy az 1960-as, 70-es években miért volt szükség paradigma váltásra és az „ősrobbanás” paradigma bevezetésére, nem pontosan tudom, de hát ez a legújabb nézetrendszer gyökér fogalma. Hát legyen így! Ez semmit sem változtat azon, hogy sokunk szerint a világ teremtett. Az, hogy a teremtésbe beleillik az ősrobbanás, vagy nem az csupán részletkérdés. Egyébként pedig a tudomány azt fogadja el, ami megismételhető mérésekkel igazolható, vagy azt utasítja el, ami megismételhető mérésekkel cáfolható. Az ősrobbanás nem igazolható, vagy cáfolható megismételhető mérések során. Deduktív módszerrel igazolják. De ez se zavarjon minket! Egy dolog biztosnak tűnik, hogy semmiből nem lehet valamit teremteni. Ha mégis, akkor arra csak az Isten képes, de ezt sem firtatom, vagy részletezem. De lássuk, hogy mik az alap csodák:

Az alap fizikai állandók olyanok, hogy ha kicsit is mások lennének, mint amilyenek (gravitáció, atomokban uralkodó gyenge és erős kölcsönhatás, stb.) akkor nem létezne a mai fizikai világunk.

Megteremtődött a fehérje molekula.

Megteremtődött az élet.

Megteremtődött az ember az én tudatával és a szabad-akaratával.

Aki abban képes hinni, hogy ez a rendszer szintű hierarchia és működés ez mind az idők során magától alakult ki, annak jóval erősebb és nagyobb a hite, mint az egyszerű embereknek, akik hisznek abban, hogy a világunk teremtett. Kedves fiatalok erről is érdemes elgondolkodni. És nem a tételes vallásokról beszélek, mert az egy másik fejezet. Persze azért annyit megjegyzek, hogy Jézus képviselt minket akkor is és ma is, és

mindent elmondott, ami eligazít minket az igazság, szeretet és a békeesség kérdéseiben. Ez egy kicsit komolyabb fejezet volt, de erről nehéz viccesen írni. Erről csak a WOKE „kultúra” képes viccelődni, de az nem a mi kultúránk. Hajrá fiatalok!!

Nagypapa

Idefigyelj kisöreg! A világunk a maga természeti csodáival olyan amilyen. Te gondolod, hogy a Teremtő megteremtette a városokat, vagy az atombombát?

Nem tudom, de akkor ki teremtette meg ezeket és mást?

Ezeket az elitek teremtették meg a saját önös érdekeik szerint. És akkor még ma is faekével kéne túrjuk a földet, hogy élhessünk?

Nem fiam, szó sincs erről. De azért nem kéne elfeledni, hogy a természet elemei vagyunk mi magunk is.

Jó, papa, rendben van, és akkor mi van?

Hallgass ide Misikém! Ugye tudod mi a különbség egy tanyasi tyúkfarm és az acél ketrecekben tartott tojók között.

Igen, persze, tudom és láttam is példát mindkettőre.

Nos, mára mi emberek, én is, Te is és barátaid is ülünk a civilizációs ketreceinkben.

A multik etetnek minket mindenféle „mentes” ételekkel. Mi pedig jól viselkedünk.

És mit akarsz ezzel, Papa?

Csak annyit, hogy az a virtuális nagy semmi, amiben Ti éltek, annak lassan semmi köze a valóságos világhoz.

És mi a fenét tegyünk, hogy ne így legyen?

Lépjete ki minél gyakrabban a ketreceitekből és menjetek kirándulni, tea és gyógynövényt gyűjteni a hegyekben, mezőkön. Ne a wellness klubokba menjetek, hanem egy paraszt tanyára néhány napra!

És vásároljatok kisebb tanyákat az országban!

Julis nagyanyád a kis kertünkben egy 20x20 méteres területen megtermelte az összes asztalra valót még 76 éves korában is.

Én leszedtem a gyümölcsöket, amikből lekvár, vagy ha ügyes voltam, akkor pálinka is készült. Nem kell teljesen kilépni a modern világból, de beleragadni sem szabad. Az okos telefonok és a WOKE kultúra fog tönkretenni Titeket, ha nem vigyáztok. Misikém, a fene akar Neked papolni. Te egy okos

fiú vagy, de valakinek el kell mondania, hogy a világ és különösen Amerika liberális elitje nagyon nem jó úton jár.

Bankbetét

Neked van bankbetéted, Attila fiam?

Honnan lenne? Hónapról, hónapra élek. Jól keresek, de megtakarítani még nem igazán tudok.

Nekem van, erről csak édesanyátnak számolok be.

De én már idős is vagyok, és jóformán nem költök semmire.

Cirka tíz éve tartottam lekötve a megtakarításaimat az OTP-nél. És tudod, a bátyád vásárolt egy kis lakást, amihez én is hozzájárultam egy bizonyos pénzösszeggel.

Az OTP gyakorlatilag nem fizet kamatot a lekötött pénzekért, de jó haszonnal fekteti be azokat.

Nos, bementem, hogy felvegyek pénzt. A lekötött betétemre olyan pénzfelvételi illetéket számoltak fel, hogy azt hittem hanyatt zuhanok.

Nos, kivettem az összes megtakarításomat, adtam a bátyádnak és a maradékot lekötöttem állampapírban.

Nem a kamat haszonra utazom, de a bank kapzsisága egyszerűen megdöbbentett.

Jó pap is holtig tanul, hát még én.

Olvasás

Azt tudod, hogy nem minden információ, ami rád dől az Internetről?

Hát, akkor mi?

Az információ az, ami Te és a közösség élete szempontjából hasznos, vagy figyelmeztet valaminek az elkerülésére.

A többi információnak nevezett maszlag legfeljebb – jó esetben – érdekes, de többnyire csak arra jó, hogy szétszórja a figyelmedet.

Olyan viharos sebességgel zuhan rád, hogy nem tudsz elgondolkodni a hallottakról, látottakról. Mocsárként lepik el az agyad hasznos területeit.

A könyvnek – ha jól választod az írókat és a témát – sok előnye van. Egyrészt papíron van és elektronikusan nem módosítható a tartalma a moderátor kedve szerint.

Tanulhatsz belőle, leköti a figyelmedet és még szórakozhatsz is. OKÉ, legyen okos telefon a kezében, de legyen ott a könyv is!

Jól válaszd meg az arányokat.!

Hidd el, az a vagány, ha egy kicsit kilógsz az okos telefonos táborból! Könyvet, vagy újságot olvasol a villamoson, vagy buszon.

Társaság, és kapcsolatok

Nagyon sok társaságba jártam a katonaság után, az egyetemi éveimben és még később, egészen az esküvőnkig. Én nem kapkodtam el. 36 éves voltam a feleségem 21. Szépen összejecsiszolódtunk. Van két fiunk és öt unokánk. Azonban nem kell ilyen sokáig halogatni a dolgot, de az sem jó, ha elkapkodjátok. A szex, a vonzódás az egyik legszebb dolog, de pusztán arra alapozni családi életet édes kevés, mert mindig lesz egy jobb illatú nő, vagy egy jobb kiállítású pasi. Meg kell ismerni a másik gondolkodását és azt, hogy mi az, ami neki értékes, és ha ezek nagy vonalakban egyeznek, akkor érdemes komolyra fogni a kapcsolatot.

De nem is a házasságról akarok beszélni, hanem a társaságokról, ahol havert, barátot, barátnőt lehetett kikapni. Nagyon sok társaságba jártam. A MAFC tornatermében jó hangulat volt és kiválóan éreztük magunkat. Az egyetemi klubok tánc parkettjén, vagy a bárpultoknál nagyon jókat mulattunk. Egy kicsit túl sok rum-kólát, vagy cser-kólát ittunk és rosszabbnál rosszabb cigarettákat spangliztunk. Füstszűrő nélküli Kossuth, Szimfónia, vagy légiós Goloise. Erősek voltak és bűdösek, de kit zavart. A csajok is szívták. A Kádár rendszerről nem tudok jókat mondani, de ami igaz, az igaz. A csapolt Kőbányai, vagy Kinizsi sör ízletes volt és a hab megállt a tetején akár tíz percig is.

Egy szó, mint száz, jöttünk, mentünk levizsgáztunk és kerestük a helyünket a világban. Majd egyszer csak véget értek az egyetemi évek és el kellett helyezkedni. Párt állam volt. Viselkedni kellett. Akinek nem volt a személyi igazolványába beírt munkahelye az közveszélyes munkakerülőnek (KMK) számított, és ha valamiért igazoltatta egy rendőr, akkor bevihették egy-két napra a fogdába.

És hát az egyetem után a sok haver szertefröcskölt és csak néhányan maradtunk meg barátként. Ők nem csak bulizós haverok voltak, hanem hasonlóan gondolkodtak, mint

én. Ebből van jóval-jóval kevesebb. Nagyon meg kell becsülni őket, mert az életben rájuk lehet számítani a családon kívül is.

Idehaza, vagy külföldön

Értem én, de mire gondolsz, mi lesz jó külföldön? Lököttkém, nyáron elvégeztem a Közgázt pénzügyi szakon, voltam néhány interjún és ajánlottak 4-700 nettót. Oké. Ez nagyon sok sörre és bulira, de mikor lesz ebből egy kis lakásom? Miért, azt gondolod, hogy Londonban hamar összedobsz egy lakásra valót? Először is milyen állást kapsz majd magyar közgáz diplomával? Nem közgazdászként akarok elhelyezkedni, hanem valami mást akarok csinálni. Mit? Mindegy. A Ferenc Pista kiment egy éve és egy szállodában mosogat. Nettó 2 milliót keres. Igaz, hogy az alapköltségei – lakás, rezsi, utazás, stb – legalább egy milcsi. De a másik mille fele meg is marad. És hány évig fogsz kinn keccsölni mire összejön 20-30 milliód, amivel be tudsz majd szállni egy itthoni buliba? Sok, de legalább kint vagyok, tanulom a nyelvet és megismerek új dolgokat. Igen és elveszted az itteni haverokat és teljesen elfelejtet, amit tanultál. Csavarogsz majd a Piccadillyn és idegennek érzed majd magadat. És idehallgass, én is utaztam sokat a világban. Olyan jó csajokat sehol nem fogsz találni, mint itthon. A mieink kerek fenekűek, feszesek, szép az arcuk, tiszták. A kintiek csupa enervált lötyyed, na persze a színes bőrűek közt találsz, de azok meg egy egész más kultúra. Szóval menj ki egy évre, nézz körül, tanulj nyelvet, aztán húzzál haza! Itthon kezdj ötletelni! Sokkal jobban fogsz jární. És ne feledd, kallódni lehet egy darabig, de jobb, ha találsz egy igazit, akivel családot alapíthatsz. Na, gondolkodj, aztán hajrá pasikám! Iszunk egy krigli jó világos sört a Csiki sörözőben? Miért ne, menjünk!

A drog

Mindannyian a Teremtőnk szülöttei vagyunk. Te is én is, mindenki. (ld. A Csodák bekezdést) Kaptunk egy hajót, aminek segítségével átevickélhetünk életünk viharos tengerén. Testünk a hajó teste, kapitány a lelkünk. Az utunk során ütközünk zátonyokkal, szirtekkel. Ez szinte elkerülhetetlen, de az, hogy a hajónk testét – a testünket - mi magunk is furkáljuk belülről, az elég bizarr.

Olyan piszok rosszul mennek a dolgaim.

Meghalt az Édesapám, rohadt drága az albélet, ahol lakom, a munkahelyem bizonytalan és más bajok.

Tudom, hogy Te tudsz szerezni drogot. Szereznél nekem is?

Vagy:

A fater nekem adta a régi kocsiját, és piszok jó csaj a Bözsi és egyébként is minden döfi. Szipózunk egyet?

Bánatra, öröme lehet szipózni, kábítószerezni. Ha ez csak egy-két próba, akkor ez még hagyján. Fiatalság bolondság. De ha beleragad valaki, az már baj. Furkálja a hajója oldalát belülről és teszi tönkre a hajó kapitányát, a lelkét is. A drog semmin nem segít, csak rontja a későbbi esélyeket. Ha már muszáj lazítani, akkor jobb valami jó Cserszegi fűszeressel, vagy pálinkával megoldani. Azt sem kell túl gyakran ismételtetni, mert szokás válhat abból is. Kalandokkal teli, de baleset és drogmentes „hajókázást” kívánok mindenkinek.

Amit eszel, olyan leszel

Idehallgass kisöreg! Van rajtad legalább 20 kiló felesleg és csak 30 éves vagy. Mi lesz később?

Már megint papolsz, Papa.

A fene akar Neked papolni, úgy csinálod, ahogy jónak látod. De hallottál már az úgynevezett mennyiségi éhezésről?

Nem hallottam. Az mi a fene? Megint a Ti generációtoktól valami okosság?

Nem édes fiam, ez véletlenül a napjaink új fogalma.

Arról van szó, hogy a szervezetünk igényel vitaminokat, elemi fémeket, stb., amik meg voltak az ételekben, amíg a trágyát nem vette át a műtrágya, az állatok nevelésébe nem a hormon kúra vette át a főszerepet és így tovább. A mai bolti cuccok csupa gyorsítóval készült élelmiszerek. És amikor ilyeneket eszel, a mennyiség megvan, de a szervezeted igényli a vitaminokat, elemi fémeket, stb., amik viszont ezekben csak szerényen vannak jelen. Így aztán zabálsz még egy két adag silányat és hízol.

És akkor mi a fenét tegyek, haljak éhen?

Dehogysis, csak egyél igényesebben és kevesebbet.

Vásárolj hazai gazdáktól és ne csipsszel lakj jól! Ha érdekel a téma szívesen mesélek még. Nem a hülye, és jó drága fogyókúra recepteket kell alkalmazni, hanem jóféléket kell enni. És annyit, amitől jól laktál és nem zabálni. Persze hetente egyszer-kétszer még zabálni is szabad, de főleg nem este.

Na, ennyi fiam, mesélj valamit magadról!

Nincs túl sok ezekben a lökött covidos napokban, de azért klassz minden. Noémivel jól megvagyunk és a munkahelyem sem rossz.

Kint voltál Édesanyád sírjánál? Múlt héten volt a születésnapja. 62 éves lenne. Isten nyugosztalja.

Igen, Noémi is jött velem. Egy nagy cserép krizantént vittünk. Drága Édesanyánk.

Fiatalok és a cserkészzet

Jenőké, tudom, hogy a Ti fiaitok sok éven át cserkészkedtek. A mi Béla fiunk most 12 éves és jó lenne őt is bekapcsolni a cserkészzetbe. Mi a véleményed?

Teljesen egyet értek Veled.

Szerinted miért jó, ha egy fiú cserkészkedik?

Ma már nem csak fiú, hanem lány cserkészcsapatok is működnek. Az viszont fontos, hogy a nevelő foglalkozásai külön legyenek és aztán különböző programok, táborozás során össze lehet engedni őket.

És hogy miért jó, ha egy fiú cserkészkedik? Nézd csak, sorállományú katonáskodás hazánkban nincs, de legalább is nem általános. A fiatal 18-20 éves fiatalok nagyon kevés olyan nevelést kapnak, ami igazi fegyelemre szorítaná őket.

Nem tanulják meg, hogy nem ők a világ közepe, és nem tanulják meg, hogy ki kell állni a másikért, ha úgy adódik.

Egy gyakorlott cserkész, aki volt már túlélő táborokban tudja, hogy kell tüzet rakni, úgy hogy abból baj ne legyen, tud elsősegélyt nyújtani és számos más praktikus ismerete van.

De ez semmi. Tud engedelmeskedni a parancsnoknak, persze néha kijátszák őt, de lényegében tanul fegyelmet.

A táborozások során bejárják az országot. Helyeket, embereket, szokásokat ismernek meg.

Sok-sok barátra tehet szert egy cserkész. És ebben az Internetes világban ez hatalmas érték.

És hányszor vannak foglalkozások?

Ez a parancsnoktól függ, de általában hetente egyszer.

És olyankor mit csinálnak?

Beszélgetnek egy tervezett akcióról, hallanak az Istenről, a normalitásról, az erkölcsről és persze mivel fiatalok, jókat röhögnek is egymáson, vagy egy tréfán. De az is fontos, hogy nő a fiatal reális önismerete.

A Ti fiaitok hány évig cserkészkedtek?

Ha jól emlékszem tíz évig, de egy-egy nyári táborra, mint nagy öregek (roverek) még manapság is el szoktak menni.

Arra készülj fel, hogy amikor a parancsnok meghívja a szülőket, hogy erről, arról tájékoztatást adjon, annyi marhaságot fogsz hallani, hogy a hajad égnek áll. Mire gondolsz, mit mondanak, vagy kérdeznek? Ilyeneket például, hogy kisfiamnak nem lesz-e sok egy 5 kilométeres gyalogtúra? Vagy azt, hogy hol fog pisilni, kakilni a gyerek a táborban? Nos, hagyjuk is ezeket! Merem javasolni, hogy kezdje el a fiatalok a cserkészkedést és hamar meglátjátok majd, hogy jó döntés volt. Persze a balesetekért, egy lezúzott térdért, egy bokaficamért nem vállalom a felelősséget. Ezek velejárhatnak. De ez a katonaságnál és a sportban is így lenne.

Disznótor

Hú, emberek ez aztán valami.

Hány kilót nyomott a mázsán? Ártány volt?

Igen, az volt és 250 kilót nyomott.

Na, akkor igyunk meg egy-két pálinkát a tiszteletére, mielőtt átsegítjük a disznók árnyékvilágába!

Józsikám hogyan becéztétek a picurt?

Manci volt a neve.

Manci? A Jenő feleségét is Mancinak hívják!!!

Na, akkor ezt a témát hagyjuk!

Egészségeetekre!

Mit iszunk?

2018-as szilvapálinkát. Besztercei szilvából készült, 49 fokos.

Nagyon zamatos. Ti főztétek?

Mi a cefrét készítettük, a szomszédnak van főzője, ő főzte.

Józsikám tartsátok meg őt! Ügyesen csinálja.

És ment a beszélgetés. A böllér patronosan elkábította Mancit és leszúrta. Alig volt rőfögés, visítás. Az edényben felfogott vér ment a konyhába, hogy reggelire hagymás sült vért készítsenek az asszonyok. A férfiak perzselték lemosták és darabolták az állatot. A nap folyamán a gyerekek hordták a fát a kondérok alá. Főtt a hurkának való és a konyhába jutott ebédnek való. Orja leves volt és tarja szeletek sültve körettel, mellé sok-sok fröccs. Mire besötétedett meg voltak töltve a kolbászok és hurkák és a töpörtyű is elkészült. Majdnem 30 kiló olvasztott zsír került a bödönbe. A banda is elkészült. A sok munka, a pálinkák, a fröccsök, a kávék és az étkezések „nagy kanállal” estére megtették a hatásukat. De azért sült kolbászra még összeültek vacsorázni, nótázni, anekdótázni és éltetni az asszonyokat. Hát valahogy így történt. Másnap a ház apraja vitte a kóstolókat a szomszédoknak.

Tánc

Annak idején mi is twiszteltünk például Chubby Checker zenéjére, vagy jártuk a bumpot, de az igazán nagy szám mégis a páros tánc volt. Rokiztunk, Elvis, Beatles és Rolling zenékre és szerettük a lassú páros táncokat is. A klubokban ahova jártunk volt egy szabály, ami azt mondta, hogy ha táncolsz egy lánnyal és lekérik, akkor át kell adjad a lányt az új partnernek, hacsak a lány nem tiltakozik. És akkor nézhetted, hogy kedvenc partnered mással táncol mindaddig, amíg valaki más nem kérte le, mert akkor visszakerhetted, vagy ha új zenei blokk kezdődött, akkor is. De azért mi fiatalok megtaláltuk a megoldást.

Pistukám, az Andrea baromi jól rokizik. Olyan érzéke van a kidobós figurákhoz, mint senkinek itt a teremben. Igen, ez tényleg így van és milyen sportosak a vonalai. Nagyon klassz bige.

Járok is Vele már három hete, de valahányszor táncolunk, mindig jön valami krapek és lekéri. Andrea nem akar mindig nemet mondani, hogy ne legyen balhé én pedig rühellek üresben várakozni.

Miért nem kérsz addig fel valakit?

Szoktam, de minden csaj gyengébb, legalább is nekem. Na, figyelj, megoldjuk! Én lekérem neked Andit, Te pedig lekéred nekem Zsófit, ha szükséges és akkor már egymástól vissza tudjuk kérni őket gond nélkül.

Szuper, de ha lassúnál kérik le Andreát, akkor kapkodd magad, mert abban még jobb, mint rokiban. Úgy simul és olyan zsivenzsi illata van, hogy szédítő.

És ez így ment. Táncoltunk rokit, de lassút is. Fogtuk egymás kezét, derekát, összebújtunk és örültünk egymásnak. Ja, és a gatyánk nem volt elől-hátul csupa rongy és lyuk. De ami igaz az igaz. Rendetlenek voltunk, pizok hosszú hajunk volt és olyan bűdös cigiket szívtunk, hogy csoda, hogy a lányok szóba álltak velünk.

Amit manapság látok a koncerteken az nem más, mint csápolás. Az is valami? Tudtuk, hogy a szex nem a

táncterembe való, de egy kis elő udvarlás odatartozott.
És persze nagyon sokunk a szombati buli után vasárnap
feltápászkodott és elment a vasárnapi misére.

Vizsgán

Másod év vége van, jön a nyár, balatonföldvári kemping és a vidámság. Egy vizsgám volt még hátra az anyagtechnológia vizsga. Teljes évfolyamnak együttes írásbeli vizsgája volt az Audmaxban. Az évfolyam tők hülye volt a tárgyból, kivéve néhány eminest. Kilenctől tizenegyig ment az írásbeli, aztán beszédtek és már kettőkor eredményhirdetés volt. Természetesen én is, mint a 80%-a az évfolyamnak megbuktam. Egyébként ez volt az egyetlen utóvizsgám az öt év alatt. És a barátok már vártak Földváron. Felrohantam a tanszékre és érdeklődtem, hogy mikor lehet szóbeli vizsgázni. A kisasszony elmondta, hogy 4-től 6-ig Prohászka professzor úr vizsgáztat. És van még hely, kérdeztem? Igen negyed hatkor van egy hely. Kértem, hogy legyen szíves beírni. Negyed hatkor ott voltam.

Tiszteletem professzor úr Szilágyi Zsolt vagyok. Jöttem vizsgázni.

Rendben kolléga úr, húzzon egy tételt és az asztalnál dolgozza ki! A polcon lévő szakkönyveket használhatja. A vas lehűlési ábra és annak magyarázata tételt húztam. Viszonylag könnyű téma volt. Húsz perc alatt felkészültem és jeleztem a professzor úrnak.

Megnézte az írásomat, kérdezett egyet-kettőt és azt mondta:

Kolléga úr ez egy viszonylag könnyű tétel volt, erre adhatok egy négyest, de ha esetleg szeretne egy ötöst, húzzon még egy tételt és meglátjuk, mit tud.

Erre én: nem professzor úr nekem teljesen elég lesz a négyes.

Rendben van, akkor adja az indexét kérem!

Sosem feledem az arcát, amikor rátalált az aznap délelőtti vizsgám egyesére.

Kedves, cinkos mosollyal rám nézett és azt mondta: úgy gondolom, hogy önnek egy kettes is pont megfelelő lesz. Igen, professzor úr. Beírta, Megkaptam az indexemet,

elköszöntem, és amikor magam után becsuktam a professzor úr szobájának az ajtaját, úgy éreztem, hogy szárnyaim nőttek.

Házépítés

A Rákosi-Kádár korszakban nagyon-nagyon sok család szűkös anyagi körülmények között élt. Hamar rájöttem, hogy nem illik pumpolni a szüleimet zsebpénzért. Már kölyökként elkezdtem filléreket keresni.

Lilike, (Édesanyánk) megengednéd, hogy a Zsolt nekem is felhozza a pincéből a napi tüzelőt?

Persze, Frida kedves. Fel fogja hozni.

Én naponta adok Zsoltnak két forintot.

Ő biztos felhozná tisztességéből is, de hát nagyon fog örülni ennek. Köszönjük.

(Frida mama fia a Dunai vasmű főmérnöke volt és igen jól keresett....)

Aztán jöttek a továbbiak. Nyaranta az építőiparban dolgoztam egy-másfél hónapot. Megtanultam a fizikai munka értékét, megismertem a téglát, a maltert, a beton mivoltát. Egyszer a Kábel művek öntödéjében is izzadtam egy hónapot.

Egyetemistaként vasárnaponként újságot árusítottam a Keletiben és hétköznaponként egyszer-kétszer a solymári műanyag fröccsöntőnél robiztam. Hirdetésre ablakot mostam és sorolhatnám. Mindig volt pénzem. Sőt gyűjtöttem is.

Egyetem után bementem a XI. kerületi Tanácshoz és kértem, hogy utaljanak ki nekem egy padlásteri mosókonyhát, vagy egy szuterént. Jöttek a kérdések. Szüleim párttagok, vagy munkásörök? Én párttag vagyok, stb.? Mivel minden kérdésre csak nemmel tudtam válaszolni, elmondták, hogy nem áll módjukban kiutalni nekem egy ilyen „odut”.

Akkoriban sokan alakítottak ki maguknak ezekből egy kis induló lakásfélét. Így aztán nem maradt más hátra belevágtam egy ház építésébe. Vettem egy telket Solymáron. Akkoriban ez még kifizethető volt. Egy építész barátom megtervezte, felvettem OTP hitelt és munkahelyi kölcsönt. A főbb szakmai munkákat egy solymári kőműves család végezte el, de se szeri se száma azoknak a munkáknak, amiket én és a barátaim kalákába csináltunk meg hét végenként. A ház 1976-ban elkészült. Öt évet laktam ott.

Kiknek segít a gazdapiacunk?

Amikor túl voltunk a 2005-ös Dózsa György úti traktoros gazdatüntetésen és a 2006-os gyalázatos gyurcsányi öszödi beszéden, úgy gondoltam, hogy teszek valamit a saját erőim szerint. Nem kezdem el mesélni Édesapánk szövetkezeti hagyatékát – de ez nem kádári kolhoz hagyaték - hanem a Horthy kor valódi szövetkezeteiről (Hangya, Futura, OKH, stb.) szóló szakirodalom, elhatároztam, hogy foglalkozom a hazai vidék kis-egzisztenciáival. Szerveztem buszos kirándulásokat disznótorokra és más eseményekre, de ezeket kevésnek találtam. Addig jártam a gyurcsány rezsim hivatalait, míg nem megkaptam az engedélyt egy gazdapiac üzemeltetésére Máriaremetén, a cserkészház kertjében. (Bp. II. Hímes u. 3. <http://helyipiacok.hu/>) Itt látjuk vendégül az idelátogató vásárlókat, vagy csupán a beszélgetésre vágyókat. Hamisítatlanul hazai a hangulat. Nemzeti színű zászló a bejáratnál, Himnusszal indul a reggel és Szózáttal zárunk. Csak hazai finomságot árul a 35-40 gazda. Amit a hazai szezonokban meg lehet kapni, az nálunk is megvan. Az idelátogatók jól érzik itt magukat. Kisebb csoportokba verődve beszélgetnek egymással.

Szervusz Jolánka, de régen nem láttalak már. Jól vagy?

Igen köszönöm jól vagyok, és Veletek mi újság?

Mi is jól vagyunk. A férjem, az Attila ragaszkodik ahhoz, hogy itt vegyek sárgabarackot, mert abból lehet a legjobb dzsemmet készíteni.

Igen ez igaz. És kóstoltátok a görög és sárgadinnyét? Méz édesek.

Az semmi, de a hidegen préselt napraforgó olajból vegyél, mert azzal sütni, főzni egészen más, mint a boltival.

És egy másik szegletben hangosan szidják a DK-t és gyurcsányt, hogy már megint mit hazudoznak. A savanyúságosnál viszonylag hosszú a sor. Amíg ott állnak az asszonyok, megbeszélik a töltött káposzta recepteket. A

zöldségek, füstölt húсок, tejtermékek, mézek, gombafélék, teafüvek, tojás tyúktól és fürjtől, száraz tésztaк, és amikor idénye van a gyümölcsök gazdag választéka, mind-mind kaphatók.

Különösen kedves és bravúros a hely, ha napsütés az idő. Aki még nem próbált ilyen gazdapiacon vásárolni, feltétlenül próbálja ki! A hangulat összehasonlíthatatlan egy bevásárló központ hangulatával. Itt vásárolni az egy kisebb program. És hogy kiknek segít egy ilyen gazdapiac? A gazdáknak – akik vidékről járnak ide szívesen – mert jó bevételekhez jutnak és a helyi polgároknak, akik örülnek a hazai ízeknek.

Tél van, és nem korcsolyáznak

Nem siránkozom, és nem okoskodom. Fogalmam sincs arról, hogy pontosan mi az oka ennek a hihetetlen nagy éghajlatváltozásnak. Amire viszont emlékszem, hogy kölyök koromtól 18-20 éves koromig telente fix program volt délutánonként a korcsolyázás. A Feneketlen tavat 15-20 cm vastag, stabil jég borította és a mellette lévő tenispálya a „Lant” salakja fel volt öntve és primán tudtunk korizni, alkalmanként 2 forint belépti díjért.

Eleinte tekerős korim volt, ami időnként letépte a bakancsom sarkát és ilyenkor könyörögni kellett Krenkó bácsinak a suszternek az utcánkban, hogy azonnal szögelje vissza, mert nekem délután kint kell lennem a jégen. Az hogy ilyenkor honnan szereztem a 2 forintot a szögelésért, már nem emlékszem. De aztán tinédzserként egyik Karácsonykor kaptam egy használt hoki korit. Hú, de menő voltam attól kezdve a jégen. Mivel sokat jártunk korcsolyázni, sokan egész jól korcsolyáztunk. Vihar fék, hoki kanyar jobbra, balra, koszorúzás előre hátra, ezek mind részei voltak a tudományunknak. És fogócskáztunk és kipirultunk, nagyon klassz volt.

De hogy egy kicsit pikáns legyen az emlékezés arról is kell szólnak, hogy a lányokat sem hagytuk unatkozni. Már nagyobbak voltunk, 15-18 évesek, amikor az egyik fő szórakozásunk volt, hogy egy kiszemelt csini lánynak hátulról kirúgtuk mindkét lábát, de úgy ám, hogy mögötte haladva pont a karunkba hulljon. Ilyenkor tájékozódunk a lány fizikai állapotáról. Mondjuk ki, jól megfogdostuk itt-ott.

Menj a fenébe Sziszi, megmondalak az apunak és majd ellátja a bajodat.

Ancsa, valami bajod esett? Nem kaptalak el időben?

De, de akkor is!!

És mindezek ellenére öt perccel később már kéz a kézben roptuk a köröket. Sőt, Ancsa azt is elfogadta, hogy zárás után hazakísérjem.

De ez nem az én egyedüli módszerem volt. Szabadalmazott tömeg eljárás volt. És a lányok nem haragudtak, csak addig és annyira amennyire illett.

Nézem a mai tinédzsereket. Okos telefon. Nem beszélgetnek egymással, legalább is, amit én látok. Tudom, ez a nagy öreg duma. Jó lenne, ha nagyon sokat járnának természetbe, fárasztanák magukat és nem csak drága kondi termekben, hanem az erdőkben, réteken. Sajnos már grundok és természetes korcsolyapályák nincsenek.

Színház és mozi

Emlékeztek még Kabos Gyulára, Kellér Dezsőre, vagy Szombathy Gyulára, vagy úgy egyáltalán Karinthy Frigyes humoreszkjeire? De Bodrogi Gyula, vagy a szoci Hofi Géza is valóban humorizáltak. Óriásikat lehetett kacagni, de jobban leírja, ha azt mondom, hogy szívből röhögni. És röhögtünk is sokat és rendszeren.

Csak két példa: Szombathy Gyula „Anti-vakarin” története, illetve Bodrogi Gyula „Koton vásárlási” jelenete. Még ma is, ha a villamoson, vagy buszon ülve egy percre ezekre gondolok, elmosolyodok, aztán gyorsan abba hagyom, mert könnyen bolondnak nézhetnek. (Lehet, hogy jogosan?)

Annak idején kijöttünk egy kabaré színházból és utána még egy órán át ismételtük a poénokat, és röhögtünk, miközben megittunk egy-két pofa sört, vagy az igényesebbek egy, esetleg két konyakot.

Ahogy kilyukadtak a farmer nadrágok térdei, vagy esetleg az ülepei, úgy sekélyesedett el a humor kultúra is. Melyik kezdődött előbb, nem tudom, de ez nem is lényeges. Manapság el lehet menni egy „sztendáp sóba”, vagy régebben meg lehetett nézni Spiró György Csirkefejek című darabját. A kettőben egy valami közös. Ocsmány nyelven beszélnek. Olyan bárdolatlan a beszéd stílus, mint a szakadt, lyukas farmer gatya.

A mozikban főleg amerikai akció filmek, vagy krimik, vagy katasztrófa filmek nézhetőek, mára már megterhelve a gender szellemmel. A rendezői, színészi tehetség, a képesség másodlagos. Illeszkedjenek az ideológiai elvárásokhoz, legyen az gender, vagy bármi más.

És nem az a fő baj, hogy ez így van, a fő baj az, hogy ebből a lélektelen, embertelen gödörből hogy fog kimászni a jelen nemzedék, ha ilyen szellemi étkekkel etetik őket? Ki tudja, mert én nem. Talán a családi háttér segíthet? Az én értelmezésemben ez nem kulturális fejlődés, hanem határozott visszafejlődés. Az igénytelenek kiszolgálása.

Standolás – 2022. február 24-én

Egy vicc, de relatíve jó idő volt. Ahhoz képest, hogy ifjú koromban ilyenkor tartósan mínusz 15-20 fok volt, az aznapi 0 plusz 3 fok maga volt a „nyár”. És még a nap is szolidan levigyorgott ránk. A standkörül két „fiatalember” Barna és Ákos álltak és én magam, képviselve a rogyantabbakat, persze csupán gerincműtét ügyben. Szellemileg mindhárman hozzátettük a magunkét.

Igen, a Fidesznek, Górnak gyűjtünk aláírást.

Tudnának adni egy tollat?

Természetesen, akár kettőt is.

Igen, ott tessék olvashatóan írni a nevét, itt a lakcímét..... stb.

Aztán jöttek a mondatok, hogy mennyire gyalázatos az Márki-Zay Péter és az egész ellenzék. Mi is hozzátettünk, vagy csupán umcaccáztunk. Aztán jött néhány egyéni alakításom. Nagyon zavart, hogy a fiatalok – lányok, fiúk – átnéznek rajtunk és tovább állnak. Megszólítottam hármat is. Két lányt és egy fiút. Persze külön, külön.

Nem, hagyjon engem békén! (A kis lökött, azt hitte, hogy kikezdttem vele, de lehet, hogy más oka volt.)

Nem, én nem foglalkozom ilyen dolgokkal.

Oké, de Te tudod, hogy mi vén krapekok nem elsősorban magunkért strihhelünk itt, hanem a Ti generációtokért és a gyerekekért, unokákért.

Értem, de akkor sem érdekel.

Nem adtam fel. A következő is egy lány volt. Kértem, hogy írjon alá és előadtam a strihhelős szövegemet is.

Nem, köszönöm, de nem akarok aláírni.

Hány éves vagy, ha kérdezhetem?

21 éves vagyok.

Akkor pedig a Te életedet is tönkre tehetik a gyurcsányék, ha visszajönnek. Értem, de akkor sem akarok aláírni. És ekkor sütött fel a nap a számomra. De április 3-án tudod, hogy hova kell húznod az X-et? Persze, hogy tudom. a

FIDESZ-re. Nagyon örültem a válaszának és gyorsan levontam egy felelőtlen, de örömteli következtetést. Érthetően nem akarnak felkerülni semmilyen listára. Biztos, ami biztos, de szavazni jól fognak. Ez az örömhír - még ha nem is minden, de sok fiatalra vonatkozhat - a mai ajándékom a „szösszenetek” olvasóinak.

Sport és üdeség

Nem voltak konditermek, de volt számos egyesület, ahol lehetett edzeni. Nem kellett, hogy élsportoló légy, de hajtsd végre az edzéstervet, amit az edződ előírt. A Műegyetem MAFC klubjának a Központi épület pincéjében volt egy nagy edzőterme. Ideális volt, mert a délutáni gyakorlatok után nem kellett messzire menni, edzeni. Ebben a teremben tartották karban magukat a fiatalok, a tanárok – tanársegédétől professzorig – és néhány egykori oktató is a maga 65-75 évével. Én is lejártam oda még egészen a rendszerváltásig. Az edzések mellett pezsgő szellemi élet is folyt. A 90-es évek elején szálltam ki, mert néhány hangadó, főleg volt szocik, olyan erővel nyomták a magukét, hogy egy idő után nem volt kedvem vitatkozni. Valami teremhasználati díjat is kellett fizetnünk, amikor már nem voltunk a MAFC állományában. Valami 2-300 forintra emlékszem, havonta. Akkoriban is voltak úgynevezett kokszok, amik az izomtömeg növekedést serkentették. De akik ilyet használtak, azok ugyan erősek lettek – 42-es bicepszszel - de az ízületeik nem lettek erősebbek. Voltak sérülések és öregkorukra kriplik lettek. Egy délután a teremben:

Mi volt a zéhán?

Melyikre gondolsz? Ma kettőt írtunk.

Hát a matekra. Mi tegnap írtunk mátrix műveletekből.

Igen, tényleg a Sós tanseg velünk is ezt íratta.

És hogy sikerült?

Nem tudom. Szerdán lesz eredményhirdetés, de mára jobb témám van.

Ma a Külker klubban a Cintula nyomja a diszkót.

Csupa jó zenét. Elvist, Rollingot, időnként Led Zeppelint és hasonlókat.

Igazad van, hagyjuk a fenébe a matekot és az edzésből is elég mára.

Gyerünk egyet zuhanyozni, utána ehetünk egyet a Lordok házában

(Moricz Zsigmond körtéri népbüfé, aki nem tudná) és irány a Külker klub.

És egy prima váltó zuhany után, törülköztünk, felkaptuk a farmert és egyebeket és kiléptünk a szabad levegőre. Szállni tudtam volna.

Szerény helyszín, sok haverféle a klubban és kedves csacsogós egyetemista lányok, de voltak köztük virágkötözők és mindenfélék. Frissen, üdén tánc, dumcsi, sörözés. Prima este volt és nem csak aznap, hanem az edzések után gyakran. Hol a fenében van már. Már az emlékük is csak halovány, de szép.

Természetes

Teljesen nyilvánvaló, hogy a nagyvárosok, megapoliszok lakói már azt sem tudják, hogy miként zajlik az élet egy természet közeli kisvárosban, vagy faluban, esetleg tanyán. Rendben van, ha ez nekik jó, ám legyen. De ha ezt önként, vagy kényszerből bevállalták, akkor legyenek tisztában azzal, hogy a fejükben lévő tudat és érzések is megapoliszosak. Na, ez már viszont nem igazán és kizárólagosan emberhez illő.

Igen, Márta nagyon klassz lesz, a kert végében néhány tyúk és egy kakas.

De mit szólnak majd a szomszédok a hajnali kakaskukorékoláshoz?

És mi mit szólnak az állandó riasztó süvöltéshez?

Az más.

Nos, próbáljuk meg és majd döntünk a tapasztalatok alapján.

És mivel akarod etetni ezeket a jószágokat?

Van nekem a malom kapcsolatom, onnan kapunk ocsút, vásárolok valamennyi búzát, oda lehet adni a konyhai zöld maradékokat

és tavasztól őszig tudok kaszálni itt fenn a réten.

Na, jó, próbáljuk meg!

Naponta négy-öt tojást tojtak a tyúkocskák, a nagy tarajú, vöröses tollú, peckes kiállású kakasunk pedig ellátta őket szerelemmel és reggelente gyönyörűen kukorékol. A fiainknak is tetszett amíg itthon laktak, sőt az akkori Csemő kutyánk is jóba volt velük, ha egyszer-egyszer kiszökött valamelyik a területükről. A szomszédoknak sem volt kifogásuk, sőt sokan kedvelték a jelenséget.

Van mellettünk egy óvoda. Az óvónéni vezetésével időnként beengedtem a gyerekeket a kertünkbe. Azt az örömet és csodálkozást! Látszott rajtuk, hogy még soha nem láttak ehhez hasonlót. Aztán 5-6 év múlva feladtuk, mert nem tudtunk elmenni egy hosszú hétvégére sem, mert a fiaink már kirepültek és a szomszédoktól nem illett gyakran segítséget

kérni. Nagyon jó kaland volt. Manapság a kiscseti „tanyánkról” hozzuk haza sok finom zöldséget, gyümölcsöt, amit mi termeltünk Mártival, főleg Márti. Én viszont beszerzek időnként frissen vágott birkát és főzöm a Gundel finomságú birkapaprikást. Mindenkinek ajánlom, hogy ha csak a legkisebb mértékben is, de tegyen a saját és a családja „megapoliszosodása” ellen. Az unokák biztos, hogy élveznék.

Az infláció külső és belső motorjai

A Monsanto egy amerikai multinacionális vegyi, mezőgazdasági és biotechnológiai vállalat. De már Bayer Ag. néven fut. Természetesen Magyarországon is van cége. A Monsanto árusítja idehaza a vető burgonyát és mindenféle vetőmagokat is.

Bige László hazai szoci milliárdos a műtrágyagyártás hazai monopóliumát birtokolja. Ők ketten a hazai élelmiszeripar legjelentősebb inflációs motorjai. Mert ha drága a vetőmag és drága a műtrágya, akkor drágák lesznek a növényi élelmiszerek és mivel a haszonállatok is növényt – kukoricát, árpát, stb. – fogyasztanak, így a hús termékek is drágulni fognak erősen.

Egy rövidke beszélgetés a mai nagykovácsi gazdapiacon így zajlott:

Jó reggelt János, régen nem találkoztunk, hogy vagytok?

Köszönöm, megvagyunk és kezdődnek a tavaszi szántások, vetések.

Akkor nem unatkoztok.

Hát nem, de hogy mi lesz az árakkal azt csak a Jóisten tudja.

Miért, mi van?

Hát a vetőmag árak égbe szöktek és nem is a legjobb a termő minőségük. A Monsanto diktálja a választékot és az árakat.

De az még semmi a műtrágya ára nem hogy sokat emelkedett, hanem duplájára ment fel.

Mennyi volt tavaly és mennyi most?

14 ezer forint volt mázsája és most 30 ezer. Azt sem tudom még, hogy akarok-e idén műtrágyázni. Nagyon keserves a helyzet.

Nem értek ehhez, de az biztos, hogy Magyarországnak kiválóak az agráradottságai. Hogy a Bigét miért nem vásárolja ki az állam, nem tudom, de valahogy meg kéne oldani. Ha

másként nem, építeni kéne egy alternatív gyárat. A Bayer Ag-t nem lehet kivásárolni, de annyi jó agrárkutató intézetünk van. Príma, korszerű vetőmagokat tudnának kifejleszteni. Persze ehhez sem értek, csak nagyon rossz tehetetlenül nézni, hogy nemzetidegen erők – nem egyedüli – de fő motorjai az inflációnak hazánkban. Tudom a nyersanyagok mindenhol drágulnak, de ezek a Bayer Ag-k és Bigék még rá is tesznek jócskán. Ez a mai szösszenet egy kicsit búskomor és nem is kellően tudományos. Elnézést kérek.

Olcsó, és igazi ajándék

A jelen korban főleg az ifjak, de minden korosztály lóg az „okos” eszközökön. A többség már egy épkézláb levelet sem tudna megfogalmazni. Viszont emberek vagyunk mindahányan. És mint ilyenek szívesen kapcsolódnánk egymással élőben, de erősen leszoktunk erről. Egy mosoly, egy kedves töredékmondat egy vásárló társhoz a Spare-ban, vagy máshol biztos, hogy jó fogadtatásra talál az esetek nagy százalékában. Van, akinek az az ajándék, ha meghallgatod, másnak az, ha kérdezed.

....És képzeld el Mancikám, az Aldiban sokkal olcsóbb ez a papír zsebkendő, mint itt, de a férjem ide szeret járni, együtt jöttünk, hát megveszem ezt is itt. De valamelyik nap, amikor az Aldiban akciós nap volt, egy olyan cucci papucsot találtam, hogy rögtön megvettem a menyemnek. És még bojt is van a papucs orrán. Nagyon cucci. És azért cucci igazán, mert a menyem cicája nagyon szeret játszani a bojttal. Hogy az milyen egy aranyos cica. Koromfekete és úgy ugrik fel a fotelba, mint egy szöcske .....

És folytatja, és folytatja, Te csak hallgasd, amíg bírod! Az igazi poén a monológ végére marad. ....Mancikám, de jó, hogy ma itt találkoztunk és egy ilyen jót elbeszélgettünk.....

A másik típuson úgy segíthetünk, hogy kérdezzünk Tőle.

.....És Jóska kérem, tényleg olyan finom az szegedi kolbász?

Igen.

És mitől jobb, mint a debreceni?

Nem is tudom, de jobb.

A fűszerezése ízletesebb?

Lehet, hogy az.

És a színe is étvágygerjesztőbb?

Igen.

És az illata?

Az a legjobb. Kellemesen füstölt illat.

És melyik a drágább?

A szegedi.

És mégis azt veszi meg?

Igen, mert azt nem csak én, hanem a feleségem és a nagy fiaim is szeretik.

És kijött belőle egy egész mondat. Ha nem szólítom meg és nem kérdezgetek Tőle, akkor Ő nem kezdeményez. De biztos vagyok abban, hogy az Ő lelke is felüdült. Néhány percre volt társasága. És ha mindkét féle embert a „beszélgetés” végén vállon simogatjuk, vagy kezet fogunk vele, vagy esetleg puszit váltunk, ha olyan a helyzet, akkor adtunk egy ajándékot a másiknak és egy nagy frászt az „okos” eszközöknek. Hajrá. Legyen az a mi örömünk, hogy meghallgatunk és kérdezgetünk! Mondom én.

Nagyböjt

Az ideai Nagyböjt is az úgynevezett Hamvazó szerdával, idén március 2-án kezdődött. Ez az időszak a Húsvét előtti 40 nap egy nagy kihívás. Túl a hitbéli kérdéseken számos praktikus jelentősége is van.

A régi időkben – de lehet, hogy manapság is - ebben a kora tavaszi szezonban már erősen megüresedtek az éléskamrák. A nagyböjti figyelmeztetés bizonyos mértékig enyhítette a mohó étvágyat, amit amúgy is nehéz lett volna kielégíteni. A másik praktikus ok, hogy emlékeztetett arra, hogy „nem azért élünk, hogy együnk, igyunk, hanem azért eszünk és iszunk, hogy éljünk”. Micsoda személetbeli különbség!!! Hányszor hallottuk mi ezt úgy egyébként is a Nagyszüleinktől, és a Szüleinktől is. És a nem túltömött gyomor jobban engedi, hogy elmélkedjünk. Tulajdonképpen röstellem, de el kell mondjam, hogy a nagyböjt ellenére is, ifjú koromban, ha éhes voltam, mentem a spájzba és megkentem egy nagy szelet kenyeret a bödönben dermedten várakozó zsírral, megsóztam, esetleg megkentem mustárral és befaltam. Lehet, hogy kétszer is egymás után. Emlékszem, hogy a lelkiismeretem zúgolódott, tehát a torkosságom meghozta az eredményét is.

A Nagyböjtben is érdemes eltöprengeni azon, hogy mit üzent nekünk Jézus. Egyszerű. Legyünk jó kislányok és jó kisfiúk. És ha ez nem is megy tökéletesen, legalább törekedjünk erre. Hát törekedjünk erre!!

Pálinka

Vannak, akik szívesen kóstolgatják, vannak, akik nem. Én igen, de ez most nem számít. Fontos, hogy nem szabad túlzásba vinni a kóstolgatást. Egy kiadósnak tűnő vasárnapi ebéd előtt – de vannak, akik úgy tartják, hogy után – én előtte és utána is szívesen koccintok egy kétcentnyi első osztályú pálinkával, ha a partnereknek is így kedves.

Sokfelé jártam a világban. Az angolszászok nagyon büszkék a gabonapárlataikra, kevés karamellizált cukorral barnítva. Bocsánat, hogy a sokak által nagyon nagyra becsült Whisky italokról így írok. Én is nagyra értékelem ezeket, DE az a sokféle gyümölcspálinka, ami nálunk a Kárpát-medencében „terem” még honvágyra is adhat okot egy hosszabb külföldi tartózkodás alkalmával.

Egy slukk szilva, vagy vilmoskörte, vagy sárgabarack pálinka, közben az illatát is élvezve igazi élmény a „kiválasztottnak.” Azoknak, akik nem alkoholisták, hanem ínyencek. A székelyek is nagy pálinkakészítők és meg is isszák.

Naplemente van. Az apa és a fia bandukolnak haza a földekről. Az általvető mindkettőjük vállán nyugszik. Ahogy mendegélnék egy országút melletti szilváshoz érkeznek.

Na, Mikó fiam itt megállunk oszt teli szedjük az általvetőket.

Értem idősapám, oszt minek?

Hát tudod idős fiam, ha idősanyád otthon lesz, amikor érkezünk, lekuarnak, ha nem lesz otthon, akkor biza pájinkának.

Kedves egészségükre bármelyik is sikeredik, de a pájinkával koccintani is lehet!!! Lekvárral nehéz lenne.

Cserépkályha te drága

Az erdőszetek így a Pilisi Erdőgazdaság is minden évben, amikor már nincs, vagy még nincs zöldület az erdőben, akkor végeznek ritkító vágást. Kis oktatás után Gyuri és én megtanultuk, hogy miként kell, illetve lehet dolgozni az erdőben. Én kötöttem is egy szerződést vágásra. Kijelölt fákat vághattunk és hordhattunk ki az erdő szélére. Itt felmérték, fizettünk és vihettük haza egy fuvarral. Évekig csináltuk. Aki még nem dolgozott pár órát egyfolytában egy erdőben, az sok élményt nem élt még meg. Jó a levegő, madarak fütyörésznek és munkaszünetben leülve egy farönkre és elmerengeni erről, arról valami olyan csoda, ami városi házak közt nem áll elő. Manapság már házhoz szállítatom a rönk fát, mert elment felettem az idő. De én vágom fel és a család apraja nagyja talicskázza és teszi a tárolóba. Ilyenkor is megy a beszélgetés és milyen jól esik munka után falatozni Márti ebédjét.

Holnap elkezdünk fűteni a kályhában, Jó? Mert mégis csak október elseje lesz holnap és hűvös van már.

Persze, kezdjük el. Milyen jó lesz nekitámaszkodni ismét a felfűtött csempéknek.

És a ropogó tűz muzsikája.....

És aztán ez így megy egészen április végéig. Háromszor melegsünk. Először, amikor kivágtuk és hazahordtuk a fát. Másodszor, amikor felvágtuk és slihtoltuk. Harmadszor pedig a nappaliban. Manapság már nem hordom haza, de a többi stimmel. És a központi fűtésünk is alaig-alig kapcsol be. Kedves és hasznos „családtag” ez a cserépkályha.

Van Isten?

Egyszerre könnyű és nehéz is a téma. Nyilván, tudományosan nem igazolható a léte, de az ellenkezője sem. Azt bárki beláthatja, de ha nem is, legalább elgondolkodhat azon, hogy minden ok nélkül és egyszer csak a semmiből létrejött egy olyan világmindenség, ami rendszerszinten, stabilan működik. Ez lenne a véletlen. Akik így gondolják, azok a Véletlent tarják istennek, ha ezt külön nem is mondják ki. A zsidó és keresztény, de együtt is a zsidó-keresztény vallás tételei között sok a büntető tétel, vagy büntetés kilátásba helyezése. Ld. pl a 10 parancsolatot. Az embereket a világi törvények szorítják megfelelő viselkedésbe, de a hívőket a vallási tételek is tovább szorítják a lelkükön keresztül. Van egy olyan érzésem – érzésem!!! – hogy sok embernek sok ez a kettős zárójel és inkább lemondanak a vallás gyakorlásáról, csak hogy szabadabbak legyenek. Kár hogy így van, mert Jézus szerint minket szeret az Isten.

Édesapám, ha van Isten, akkor miért engedi a sok bajt, háborúkat, betegségeket, nyomort.

Drága kislányom, születésünkkor kaptunk szabad-akaratot, amivel mi építjük, vagy rongáljuk szabadon az életet.

Ha a Jóisten mindenbe beavatkozna, akkor mi emberek csupán automaták lennénk. Jó lenne ez?

Az nem lenne jó, de legalább a bajban segítene.

Segít is, de csak ritkán a kívánságainkra, és akkor sem rögtön, hanem „valamikor”, amire később jövünk rá.

Majd, ha nagyobb leszel, ráérezel az isteni üzenetre, ha nem zárod el a lelki füleidet. Ne tedd kislányom!

A háborúról gyerekként

A mi keramitköves, kis budai utcánkban nagyon népszerű volt a snúrozás. Ezt általában a késő délutáni órákban játszottuk, amikor már a sok rohangálástól, focitól jó fáradtak voltunk. Meghúztuk krétával a snúr vonalat és a dobó vonalat. Mindenkinek volt a zsebében néhány réz 20 filléres, vagy esetleg 50 filléresek. Megállapodtunk a dobási sorrendben. Akinek a dobása a vonalra esett, vagy legközelebb volt a vonalhoz az szedhette össze a pénzeket és dobhatta fel elsőként. Az összes fej, vagy írás az övé volt. Megegyezés kérdése volt a fej, vagy írás leválogatása. Természetesen az első helyezett vitte a legtöbb nyereményt. Nos, lássuk a háborút. Megvolt az első helyezett, de valaki közülünk, aki jobban volt eleresztve hazulról az érméssel, jelezte, hogy még dobni akar. Addig dobált, míg első nem lett, vagy legalább is vitás helyzet alakult ki az első hely körül. Ekkor a jó módú fiú elkezdte hergelni a második helyezettet, hogy álljon ki mellette.

Idehallgass Pista, ha Te is engem tartasz elsőnek, akkor a nyereségem harmadát neked adom.

Menj a francba Ádám, ez csalás, hangzott a többiektől. És elkezdődött egy kisebb bunyózás.

Közben Ádám összeszedte a pénzt, hogy „nehogy szétrúgjuk a verekedés közben”.

A bunyó végén, nagy kegyesen visszaadta a pénz harmadát, hogy azon osztozkodjanak a többi pénz-dobók. Klassz, nem? Már a ravasz Ádám is úgy robbantotta ki a bunyót, ahogy Amerika manapság belehergelte az oroszokat a háborúba. Egyszerű séma, nem? Szegény ukránok és oroszok. Aztán, hogy min fognak osztozkodni, nagy kérdés. És velünk mi lesz?? Kapunk még gázt és olajat?

A kényeztetés

Régi bölcsesség: a kemény szülőknek életképesek az utódaik. A jómódú, gazdag szülőknek puhány utódai nevelődnek fel. A kemény szülő nem szeretet nélkül nevel, hanem belátással. A jómódú szülő kényeztet és a gyermek úgy gondolja, hogy ez neki jár. Elpuhul. Persze ez általában van így. Léteznek ellenpéldák is, de ritkák. Nyilván a tőzsde spekuláns szülő elkényeztetett gyermeke felnőttként is megél az apja vagyonából, de hajtani valamiért már nem fog. Persze ez sem száz százalékig igaz, de inkább az, mint nem az.

A kényeztetésnek számos oka van. A legnépszerűbb oka, hogy a mai szülők reggeltől estig hajtják magukat a pénzért és nincs idejük a gyerekeikre. Mit tesznek? Kényeztetnek mindenféle ajándékokkal. Ezek nem pótolják az együtt töltött birkózás, focizás, kártyázás, beszélgetés idejét. Minden együtt eltöltött perc a gyerekekkel, építi az ő lelküket. Nekünk ez bejött.

Mindkét fiúnk harcedzett. Remélem ők is emlékeznek arra, amit kaptak tőlünk és tovább is adják majd a gyerekeiknek. Nektek is, mint szülőknek és nagyszülőknek ezt a stratégiát ajánlom jó szívvel.

Kalandozás a nagyvilágban

A nyitottság a világra, a kíváncsiság teljesen természetes különösen, ha valaki fiatal. Keresni az érdekességeket, esetleg a tanulási lehetőségeket, vagy munkalehetőségeket, mind egytől egyig érthető szempontok.

Két dologban azonban nem érdemes keresgélni, mert idehaza a legjobb a választék. Az egyik a gyönyörű nők és a jó kiállítású férfiak tárgyköre. Sehol nincs olyan gazdag választék, mint nálunk. (lehet, hogy túlzok egy kicsit, ezt tessék elnézni nekem) A másik terület az ételeink és az italaink. Ezek a sajátjaink. A nagy nemzeteknek is vannak érdekes ételeik, italaik, de azok többnyire nem a sajátjaik. "Birodalmi" választékok.

De nem is ez a lényeg. A lényeg inkább az, hogy aki nem járt még Szilvásváradon, vagy a Füzéri várnál, vagy nem volt a Felső Tiszánál és nem evett egy ínycsiklandozó harcsa paprikást, tiszai harcsából az ne rögtön az amsterdami forgatagra legyen kíváncsi. Kis hazánk temérdek színben és formában kínálja magát. Tájak, fürdő helyek és lehet sorolni napestig.

Először a Kárpát-medencében kell körülnézni, vagy ha nem ez a sorrend, akkor legalább a Kárpát-medencében is szét kell nézni, hogy ne ragadjon magával valakit a megengedett mértéknél jobban a londoni Soho, és az ott kapható sörök és Whiskyk, vagy bármi más a nagyvilágban. Egy csodálatos ország a miénk. Nyugodtan legyünk büszkék minden mozaikjára és élvezzük a mindennapjait!!!

Beszédstílusunk

Számos okunk lehet megszólalásra. Rutinból az adott ismereteink biztos tudatában, haragból a beszélgetőpartner ostobaságán felháborodva, vagy egyszerűen azért, mert kérdeztek, vagy azért mert van mondanivalónk. De lehetnek egyéb okai is annak, hogy szólásra nyitjuk a szánkat.

Kérdés, hogy le akarjuk-e hengerelni a partnert, vagy ténylegesen beszélgetni akarunk vele. Mert ha ténylegesen beszélgetni akarunk, akkor megfontoltan, nem unottan, de lassan, jól hangsúlyozva célszerű előadni mondanivalónkat.

Ennek két oka is van. Az egyik, hogy ily módon tudjuk hatékonyan előhozni agyunkból a gondolatokat és nem csupán frázisokat, a másik ok, ami még fontosabb, hogy így van esély arra, hogy a partner követni, feldolgozni képes, amit mondunk, persze csak ha ez a jó szándéka megvan.

Annyira bágyasztó nézni a TV műsorokban, hogy művelt polgártársaink mit összehadarnak. Persze a műsoridő rövid. De ha találkozol velük az utcán, ugyanígy beszélnek Veled.

Nagyon nem illik ide a gondolat, de mégis leírom. Van olyan történelmi feljegyzés, ami arról szól, hogy Seneca hadart volna, vagy Jézus hadarva adta elő a Hegyi beszédet? Nem hiszem. Lassítsunk! Olyan szép ez a magyar nyelv. És kérem, hogy szóljatok rám, ha gyorsabban, vagy érthetetlenül beszélek. Előre is köszönöm. Mutassunk példát a fiataljainknak, amíg még lehet!

Ételeink, italaink

Ezt a témát már érintettem az „Amit eszel, olyan leszel” feljegyzésemben. De csak érintettem és főleg a modern ételek silánysága szempontjából. Most egy kicsit nézzük a normális ingyenség és az árak szemszögéből is!

A Kárpát-medence „konyhái” mind a sajátunk. A hazai, a felvidéki, az erdélyi és a délvidéki konyhák történelmi idők óta ontják a jobbnál jobb recepteket. És a szükséges zöldségek, hús és gyümölcs alapanyagok mind itt vannak velünk. Nem kell importálni ezeket.

A tótok juhtúrós sztrapacskája, a szerbek csevapcsicsája benne egy kevés birkahússal és fűszerekkel és a székelyek tárkonyos húsgombóc leveze csak néhány példa arra, hogy mit nevezhetünk ételnek. A Lukács uszodával szemben van a csöppnyi „Nagy ebédlője”, talán tíz négyszemélyes asztallal. Érdemes bemenni és elolvasni az étlap kínálatát. Seregestül olvashatók az egyszerű, de ízletes ételek.

És édes fiam, én mire adom neked naponta a két-három ezer forintokat?

Édesapám a McDonaldsban egy valamilyen húsos szendvics, legalább 1300 forintba, de inkább 1600 ba kerül.

Ica, gyere csak be, kérlek.

Mi történt?

Mennyibe kerül ma egy kiló csirke mell, vagy sertés tarja?

A csirke mell ára most korlátozva van, lehet 1000 forint, a sertés az lehet 1700.

Mond csak Ica, egy kiló tarjából hány szelet natúr sültet tudnál csinálni, olyan zsömlébe rakható méretben?

Hát egy tízet, tizenkettőt biztos.

Na, Bélu fiam, megkérjük édesanyádat, hogy esténként készítse neked húsos zsemleket, egyszer mustározva, vagy tormával, vagy máskor céklával, vagy

savanyú káposztával. Naponta kapsz két ilyen zsemlét ebédre. Reggelizni velünk tudsz, a vacsorát ismét együtt esszük meg és tojhatsz a mekire.

De édesapám az olyan égő, hogy a többiek bemennek én pedig nem.

És a beszélgetés így megy tovább. Az öreg megtörik és továbbra is ad egy napi ezrest a házi szendvics mellé. A fiatalok be vannak etetve ezekkel a semmi ételekkel, amik nem is egészségesek, de jó drágák és mennek oda, mert menő. Sajnálom, hogy így van, persze én is voltam fiatal és csináltam bolondságokat.

Tiszteletadás

Ha ehhez a témához rosszul nyúlunk hozzá, akkor az nagyon ellenszenvenné válhat. Rögvest a legelején leszögezem, hogy aki tiszteletet ad sokkal inkább megajándékozza saját magát, mint akinek a tiszteletet adta. Az ajándékozott örül, az ajándékozó lelke pedig épül.

Apróságok. Egy bejárati ajtónál nem tülekedek, hanem egy mosoly kíséretében előre engedem a hölgyet, vagy az idősebb urat. Vagy a villamoson, buszon átadom az ülőhelyemet a rászorulónak. És lehet sorolni a hasonló apróságokat.

A szülők felelőssége. Az ember szomorúan látja, hogy a járművek ülésén úgy ülnek a hajlott korú 13-20 éves vén fiúk és lányok, hogy látszik rajtuk, hogy fogalmuk sincs arról, hogy illene átadják a helyüket. Milyen nevelést kaptak odahaza ezek a fiatalok? „Majd az élet neveli őket” típusút. Íme az eredmény.

De az is a tiszteletadás egy formája, hogy meghallgatom a másikat, nem vágok a szavába. Hányszor halljuk „ne feledd a szavadat, csak azt akarom mondani.....” A legtöbb esetben sima tiszteletlenség.

Higgyük el, hogy a tiszteletadás minden formája és mértéke a kulturáltságunk lenyomata és építi a saját lelkünket miközben kedves a másik ember részére. Ezzel az eszközzel is tudunk lassítani a világunk értelmetlen rohanásán.

Hazaszeretet

Egyébként is, de különösen a nemzeti ünnepeink alkalmával végig kell gondolni, hogy mit is jelent a „hazaszeretet”.

Tiszteljük régi kultúránkat, hagyományainkat, mindazok emlékét, akik öregbítették hazánk hírnevét és mindazokat a hőseinket, akik kiálltak hazánk békéjének, szabadságának, biztonságának biztosításáért a csatatereken is. De a hazaszeretetnek az is fontos jele, hogy nem csupán ápoljuk a múltunk hagyatékát, hanem nap, mint nap hozzátesszük a magunkét is.

Édesapám én azt hallom a TV-ben és azt látom az Internet fórumokon, hogy a jelenlegi politikai ellenzék is szereti a hazánkat.

Igen, drága kislányom. Szeretni az ország áldásait, a gyönyörű tájakat, a prima ételeinket, italainkat, a rengeteg pénzt, amit tőlünk bezsebelnek. Ez is hazaszeretet egy önző fajtája, de a baj az ellenzékkal különösen ott van, hogy emellett ki is akarják árusítani hazánkat idegen hatalmi tényezőknek.

Igen Papa, ez tényleg eléggé önző hazaszeretet.

Mi úgy szeretjük a hazánkat, hogy az szép maradjon és nagyon-nagyon sokáig otthona maradjon gyerekeinknek, unokáinknak és azok utódainak. És mi magunk akarjuk megmondani, hogy mi a jó nekünk és nem egy idegen hatalom. A szabadságszeretet és a hazaszeretet egymás ikertestvérei.

Annus adott egy pusztit édesapja borostás arcára és az egész család elindult a március 15-i Békemenetre.

Örömeink idősebb korban

Minden kornak megvannak a maga örömei. A kisbabának az anyatej és az ölelő test melege, a gyerekeknek az önfeledt játék és a család biztonsága, a fiatalnak a szerelem örömei, a sport és a tanulmányi sikerek, a felnőttek – férfinek és nőnek – a saját család, és a szülők biztonsága és lehetne sorolni hosszan tovább. Persze a normális lelkületűekről írom ezeket. Az aberráltak örömei egy másik fejezet lenne, de ennek taglalását tőlem ne várjátok!

És akkor szólok néhány szót az idősebbek örömeiről is. Vannak köztünk jobb módúak, akik például még nem látták Új-Zélandot, és azt mindenképpen meg szeretnék nézni. Hát rajta! Vagy más tájakat, más konyhákat, más borvidékeket akarnak még meglátogatni. Mindenképp szeretnének maguknak egy hibrid, vagy elektromos autót. Hajrá, ha ezektől is boldogabbak lesznek! De létezik egy egészen más fajta öröm is így idősebb korban különösen. És ez a lelkünk öröme. És most nem a vallások nyújtotta lelki békéről beszélek – persze beszélhetnék arról is - hanem egy annál is egyszerűbb valamiről.

Csuda nagy lelki öröm végig gondolni azt, hogy amikhez meghívásunk és erőnk volt az életben, azokat többnyire elvégeztük. Ez nem önteltség, csupán nyugtázása sok-sok mindennek. És persze az is lelki öröm, hogy vannak még dolgok az életben, amikben nekünk magunknak is dolgunk van. Dolgunk van segíteni a szeretteinket, barátainkat erőink szerint és bizony kötelességünk figyelmeztetni az önpusztítókat, hogy rossz úton kirándulnak. Persze ezt az utóbbi munkát csupán pehely könnyedén, mert nem vagyunk mazochisták.

És ha kifáradtunk bizony nézzünk asszonyaink, vagy uram bocsá egy másik nő csillogó szemébe és emlékezzünk! Kellemes percek. Ti hölgyek persze tegyétek ezt másként! Ehhez nem értek.

A beszélgetés gyógyító ereje

A covid járvány előtt a legkülönbözőbb alkalmakkor és helyeken jöttünk össze és mondtuk el egymásnak örömeinket, bosszúságainkat és próbáltunk tanáccsal szolgálni egy-egy felmerült problémával kapcsolatban. A járvány befejezett mindezeknek. De nem csak ezeknek a beszélgetéseknek, hanem annak is, hogy élményeket gyűjtögessünk, amikről mesélni tudnánk egymásnak. A legegyszerűbb élményekre gondolok.

Képzeld el Piroska, hogy a gyereket nem tudom levinni a játszótérre, mert félünk, hogy összeszed valami betegséget.

Igen, mi pedig nem voltunk a tanyánkon lassan egy éve, mert nem akarunk találkozni az ottaniakkal, akik nincsenek beoltva.

Arról nem is beszélve, hogy nem voltak színházi élményeink és nem voltunk csónakázni egyet a Velencei tónál. Szóval erősen beszűkültünk. Nincsenek üde témáink. Mert arról nem érdemes sokat és sokszor beszélgetni, hogy milyen gazemberségen töri a fejét az ellenzékünk.

Mikor hallottunk egy derűs beszélgetést a buszokon, villamosokon? Mikor jött oda hozzád valaki azzal, hogy Pistukám hallottad ezt a kedves viccet.... ? stb. Nekünk itt Pesthidegkúton van néhány beszélgető fórumunk. A piac, az Ákos filmklubja, a Laikus percek, de ezek is édes kevesek – mondom én.

Drága fiatalok! Kevesebb okos telefon és Internet. Beszélgetsetek minél többet, mert ha nem teszitek, akkor a Ti utódaitok már meg sem tudnak szólalni majd. Tudom, nem ilyen gyászos a helyzet, de hajrá, halljunk sok vidám fecsegést tőletek!

Buli Balaton-Földváron

Régi szép idők, az 1965-1970 – as évek. Eleinte camping sem volt, csupán valami 4 forint kurtakszát kellett fizetni a Tanács szigorú, helyi munkatársának egy sátorhelyért, valahol a part közelében. Esti tábortüzek, szalonnasütés és korlátlan vidámság.

És honnan volt pénzünk? Én például újságot árultam vasárnaponként a Keleti Pályaudvar standján. A korra jellemző, hogy a négy vasárnapon 2000-2500 forintot kerestem, míg Édesapánk nagy tapasztalatú, párton kívüli közgazdász 1700-2000 forintot vitt haza havonta a négytagú családjának. Bájos, nem? Nos, mindannyian összeszedtük a szükséges pénzeket.

Napirend. Mivel előző éjszaka későn feküdtünk le, ezért szunyókálás kilencig-tízíg. Laza zuhanyozás a strandon, utána elcaplatás a „tejivóba” ahol friss kiflik, tej, vagy tejföl, esetleg egy-két kocka medvesajt beburkolása után ismét „strandképeseknek” éreztük magunkat.

Sok foci, lánbteniszezés, beszélés a keletnémet lányoknak, fürdőzés, snúrozás után egy olcsó, de kiadós ebéd az Önkiben. (a strand önkiszolgáló étterme) Szunyókálás valahol az árnyékban, majd egy hatalmas korsó jéghideg csapolt kőbányai sörrel a délutáni „munka” megkezdése. A délután folyamán megbeszéltük, hogy vacsorázni a halasnál, vagy a kolbászütőnél fogunk. Vacsora után indulás a kocsmához. Egy korty szilvapálinka kellett ahhoz, hogy csillogjon a szemünk. Miután mindezeket túl voltunk irány a Keringő bár, vagy az Ifjúsági szálló szabadtéri táncparkettje. Ahol leggyakrabban Csárli zenekara nyomta a jobbnál jobb talp-alá valókat.

Valamikor éjjel egy tájban éjszakai fürdőzés a simogató langy meleg Balatonban. A folytatás bemutatása intim lenne, ezért csak annyit, hogy másnap reggel kilencig-tízíg pihentük ki az előző nap fáradoalmait. Sok minden történt

még. Kirándulások a környéken, vacsorák a cigányzenés Kukorica csárdában és hasonlók.

Amit mindenképpen el kell mondjak, ezek a nyaralások filléres ügyek voltak, de eseményekben olyan gazdagok, hogy a mostani XXI. századi körülmények között kivitelezhetetlennek tűnnek. Pedig fiúk lányok, nem csak az Internet buli ajánlataira kéne figyelnetek, hanem a saját fantáziátok hangjaira is, sőt leginkább arra!!

Internet és telefon helyett

Tudom, ez rossz indítás egy mai fiatal, sőt egy aktív munkavállaló részére is, hiszen ezen lógnak, innen értesülnek, esetenként ennek használatából élnek. Még is elmondom, amit akarok, legfeljebb „megköveznek”. És mielőtt leírom mondókámat, gyónnom is kell. Én is használom az Internetet, és van okos telefonom is, azaz nem akarok farizeuskodni.

Vasárnap reggel napsütésre ébredtünk. Ez már eleve egy ajándék. Békésen megreggeliztünk aztán én előálltam a nagy gondolatommal, miszerint kiránduljunk egyet. Pozitív volt a fogadtatás. Bogáncs kutyástúl nekivágtunk a környező réteknek, domboknak, de úgy, hogy a telefonokat „otthon felejtettük”. Köszöntem minden szembejövőnek. Többnyire vissza is köszöntek. Az egyik sétáló megkérdezte, hogy itt lakunk-e a környéken. Mondtam, hogy igen.

Úgy tudom, hogy itt a környéken valahol működik egy gazdapiac, nem tudja véletlenül, hogy hol?

De tudom. A Hímes utca 3 kertjében, a Cserkészház kertjében.

Majd megnézem a térképen. És milyen napokon van nyitva?

Kéthetente, szombatonként délelőtt, de van is egy honlapjuk, ott minden le van írva. (megadtam a címét)

És tényleg olyan jó hazai élelmiszerek kaphatók ott.

Igen, igaz. Sokan vásárolnak ott mi is ott vásárolunk.

Akkor Jucikám legközelebb mi is kimegyünk.

Akkor lehet, hogy fogunk is találkozni.

Még váltottunk néhány szót. Megdicsérték a Bogáncs kutyát is, aztán elköszöntünk barátsággal és mentünk tovább.

Milyen poén lesz, ha jövő szombaton találkozunk és kiderül rólam, hogy én vagyok a piac vezetője. Egy szó, mint száz, a telefont – amennyire lehet – eldobni és beszélgetni minél többször és minél többet fiatallal, időssel, férfival és nővel. Ezt a globalisták nem csinálják meg helyettünk.

Családban, vagy szingliként

Nagyon veszélyes téma, pedig végtelenül egyszerű. (A különböző aberrációkat – a kisebbségek agresszív viselkedését – kihagyom ebből a feljegyzésből.)

Amikor fiatalok vagyunk, tombol bennünk az élet, legyünk akár ifjú lányok, vagy fiúk. Aki vallásos annak ösztöneit bizonyos mértékben fékezik az előírások, de azok sem tudják leradírozni a másik nem iránti vágyat. De korral haladva és tapasztalatok begyűjtése után ezek a vágyak a helyükre kerülnek.

És itt ágazik kétfelé a történet. Vannak, akik a családalapítás ösztönét élik meg és összeházasodnak, vannak mások – szerencsére a kisebbség – akik önszántukból és nem valami betegség okán szinglik maradnak. Ők vagy pesszimisták, vagy a nemi ösztöneik rabjai, vagy egyszerre mindkettő. Egyedül maradni elvi alapon nem lehet jó, jóllehet a korszellem ennek vállalását sugallja. A szingli tömegek valóban jobb fogyasztók, mint egy-egy család, de ez a pénzvillág érdeke, a miénk egészen más.

Párválasztásnál a szex fontos elem. Legyen gömbölyű a nő, és csücsöri, vagy sovány, legyen izmos, és magas a férfi és teljesítsen rendszeren és hasonló szempontok. De legalább ilyen fontos, ha nem fontosabb a lelki közösség, az „egy kaptafán pendülés”. A szexuális vágyak és az aktivitás csendesülnek, de a lelki közösség egy életen át kitart. Telivér, de hívő férfiember ne válasszon nagy mellű ateista nőt hosszútávra, mert nem fog működni a kapcsolat. Egy jól működő családban, ahol nem folyik a méz a falakon, de kölcsönös megértés van és elviselik egymás gyengéit is ott a külvilág zaját, baját is jobban viselik a család tagjai, a házaspár, és a mintát folyamatosan elsajátító gyerekek is.

Hajrá fiatalok! Egymás testét, lelkét ismerjétek meg úgy, hogy nem okoztok bajt egymásnak és a tapasztalatok alapján válasszatok élettársat magatoknak! Hiszen csak bizonyos tapasztalatok birtokában lehet jó eséllyel partnert

választani. És még így is becsúszhatnak hibák. Ezt a típusú masszív kicsapongást talán még a Jóisten sem nézi rossz szemmel. Bízunk talán ebben is!

Testmozgás, étkezés és egészség

Különösen az elhízásra hajlamosabbak figyeljenek ide! Ha nem akarunk elhízni – ami nagyon egészségtelen valami – akkor mozogjunk sokat, ahogyan azt Pap Lajos professzor úr ajánlja, és együnk csupán annyit, amennyi elnyomja az éhségérzetünket. És mivel nem vagyunk aszkéták, csináljunk ünnepnapokat az evésből is! A hét öt napján együnk tartalékosan és kétszer „engedd el a hajamat” stílusban. Ezen a két napon meg lehet pakolni a bendőt, de semmi esetre sem este. Legkésőbb 6-8 órával a lefekvés előtt már nincs zabálás, csak tea és egy keksz maximum.

Fiatal korban még csak-csak megy a sport. De ahogy nézem a mai fiatalokat, rengeteg köztük is az elhízott. Egész nap az enter billentyű, közben zabálás és semmi mozgás. Nem a hosszú és egészséges élet garanciái.

Az idősebbeknek azt ajánlja Pap professzor úr, hogy naponta 1-3 órát sétáljunk jó levegőn. Lehetőleg 3 órát, vagy akár többet is. Nem muszáj egy ütemben.

A kinézetünk nem elsősorban esztétikai kérdés – jóllehet az is – hanem az egészségi állapotunk egyik jelzője. Ünnepejünk a mozgással és a csupán kétnapi zabálással, vagy még azt is el lehet hagyni, aki képes erre és a sörből, alkoholból sem túl sokat, mert ezektől is híznak és ráncosodunk.

Tiszteletem a fiataljainknak

Sokszor halljuk, hogy a FIDESZ csapatában és általában a nemzeti oldalon kevés a fiatal. Ez látszatra tényleg így is van.

Mi, akik már megettük kenyerünk nagyobb hányadát, különösebb félelem nélkül kiállhatunk az igazságunk védelmében. Hangoztathatjuk kiállásunkat az Orbán Kormány mellett.

De óriási tisztelettel figyelem a fiatalokat a FIDELITASZ-ban a KDNP-ben, és a különböző médiákban. Kiállnak a nemzeti értékeink mellett és a kormányunk mellett. Ez azért különös érték, mert előttük az élet és számolniuk kellett a nemzetellenes baloldal ármánykodásaival is.

Köszönet jár az ezeket a fiatalokat nevelő szülőknek és a családjaiknak is. Bízom abban, hogy a sok rejtőzködő fiatal, akik most nem jönnek oda a FIDESZ standjainkhoz aláírni az íveket, azért értenek a kormányunk nekik szóló üzeneteiből is, és április 3-án jó helyre húzzák az X-et, és megvédik a gyerekeinket is az erkölcstelen megfélemlítéstől.

Az olvasásról még egyszer

Azt csak mellékesen jegyzem meg, hogy aki minőségi könyveket olvas, annak a szókincse gazdagodik. Könnyedebben fogalmaz, amikor előad, vagy amikor ír, akárcsak egy levelet is. Tudom, hogy a fiatalság élete elsősorban a párkapcsolat építésről, a sportról, a buliról és mivel muszáj a tanulásról is szól. De ha egy fiatal azt akarja, hogy az életben szóra-fütyyre ne verjék át mindenféle lézengő, nagyszájú gazemberek, akkor kell, hogy olvasson legalább értékes történelemkönyveket.

Magyar történelemről, nem csupán az MTA által lektorált finn-ugorista történelemkönyveket kell olvasni, hanem bátran el lehet olvasni például egy Badin Jós Ferenc által írt könyvet is. Az amerikai demokráciáról Alexis de Tocqueville számol be. Sajnos nem beszél az indiánok kiirtásáról és a rabszolgatartás borzalmairól. Az Európa történelmét meghatározó nagy nemzetek, a nagy gyarmatosító franciák, spanyolok, az angolok, a portugálok és hollandok történelmét a kezdetektől a XX. századig, érdemes tallóztatni. A német fejedelemségek történetét és a német egyesülés történetét, a franciák állandó ármánykodását a németek ellen és mi ellenünk is a török időkben, mind hasznos, és megismerendő információk. Nem utolsó sorban olvasni kell a zsidóság egyetemes történelméről is (nem Jozefus Fláviustól) hanem valami értékesebb írótól. Meg kell ismerni érthető okokból kialakult konspiratív készségüket és üldözöttségük okait. A királyok és fejedelmek hipokrita viselkedését a zsidóság ellen és a zsidóság pénzhez fűződő erős vonzódásának okait.

Az általános műveltség megszerzése érdekében a nagy világvallások kivonatos megismerése is ajánlatos. A Judaizmus, a Kereszténység, a Budhizmus, a Konfucianizmus, a Taoizmus, a Sintoizmus, az Iszlám alap tanításait Internetes fórumokon meg lehet, sőt ajánlatos megismerni. Adott témákról szóló beszélgetéseknél értelmesen hallgatni, vagy adott pillanatban hozzászólni akkor

érdeemes, ha van olvasottságunk.

A fent említett cirka tíz könyv könyvenként 4-600 oldal. Havonta egyet-egyet el lehet olvasni villamoson, buszon, napközbeni maradék időkbén, és esti elalvás előtt. Cirka egy esztendő leforgása alatt jelentős műveltségre tehet szert egy fiatal. A fentebb leírtak elsajátítása cirka egy, de maximum két egyetemi szemeszter tanulmányaival egyenértékű. És ezeknek az ismereteknek az átfogó birtoklása a kiegyensúlyozott véleményalkotás egyfajta garanciája. A régebbi idők művelt értelmisége rendelkezett ezekkel az ismeretekkel. A mai úgynevezett liberális nézetek szerint ezekre az ismeretekre ma már nincs igazán szükség. Hajrá fiúk, lányok, döntsétek el! Van sok időtök dönteni és készülni!!

Jogok és kötelességek

Kedves fiatalok, Ti állandóan azt hallhatjátok a médiában és a legtöbb iskolában, hogy „valósítsátok meg önmagatokat” és ne törődjetek semmi mással. Minden, nem törvénybe ütköző dologhoz jogotok van és taxatív megfogalmazott kötelességeitek nincsenek. Nos, ha ezt benyaljátok, akkor a Ti világotok a megvalósult káosz világa lesz. Klassz, a hatalomnak kiszolgált vásárlókként élhetitek majd az életeteket. Nem lesznek családjaitok, kis és nagyobb közösségeitek, ahol bizony kötelezettségeitek is lennének.

Valamikor pár ezer évvel ezelőtt valahogy így történt egy eset:

Előkészíttem az íjat és az íjvesszőket és kora hajnalban megyek vadászni, mert csordában járnak az erdő szélén a mamutok.

Földes, szóltál a Tegzes behemótnak is, hogy menjen segíteni?

Szóltam neki, de ő azt felelte, hogy most inkább kovakövet csiszol.

Este a tűznél a Tegzes behemót nagy szelet húst akar kihalászni magának. Földes asszonya csak annyit mond: Tegzes, ma este inkább egyél kovakövet!

Legközelebb gondolkodás nélkül csatlakozott Tegzes, amikor Földes vadászni készülődött. A sült mamut hús jobb étel, mint a kovakő. A jogok és kötelességek manapság is így kéne fessenek, szerintem legalább is.

Célok és figyelemelterelés

Csak akkor juthatsz valamire, ha van, vagy vannak határozott céljaid. Egyébként csak sodródsz, és az történik veled, amit mások akarnak.

Egy céllal három dolog történhet. Megvalósul és akkor gyorsan egy új, értelmes célt kell kitűznöd magad elé. Valamiért meghíusul és akkor is új célt érdemes kitűzni, vagy még nem teljesült be és érdemes tovább hajtani a megvalósulásáért.

A pénzvilágnak a legjobb alanyai a cél nélküli emberek. Persze ez így nem igaz. Szerintük az emberek fő célja legyen a fogyasztás, és a vásárlás. Egy értelmes ember ugyan fogyaszt és vásárol is, de vannak fontosabb céljai is. Nem szabad hagyni, hogy a céljaidról annyira eltereljék a figyelmedet, hogy lemondj a megvalósításukról. Korral előre haladva a megvalósított céljaid összessége leszel Te magad. Egyébként rá kell majd jöjjél, hogy egész életedben sodródótál és mások által keltett vágyak rabja voltál.

A Felső-Tisza nádasokkal tarkított partszakaszain kiválóan lehet horgászni. Van ott mindenféle hal a keszegtől a pontyon át egészen a ragadozó halakig. Mielőtt elkezded horgászni, illatos csali étkekkel beeted a területedet. Eltereled a halak figyelmét arról, hogy ők nélküled is kiválóan megélték a folyó adta természetes étkekből. Ráharapnak a horgodon fityegő finomságra is és nekik ezzel itt a vég, illetve majd a nyáron, vagy a serpenyőben.

Fiúk, lányok, fiatalok, nem aszkéták vagytok, mi sem voltunk azok. Lehet csipegetni a felkínált „finomságokból” – bulik, sörök és a többi - de célok nélkül kiüresedve, kisemmizve a pénzvilág „horgain” végezhetitek. Derűsen, vagányan, a természettel is jó barátságban, és célokkal kell éljetek. Fog sikerülni, hiszen a szüleiteknek is sikerült.

Egy disznótor kapcsán

Az biztos, hogy hazánkban sokkal több ember lakik egészséges, vidéki környezetben, mint füstös, bűdös, tömött nagyvárosokban.

Nem a vidék apoteózisát akarom előadni, mert nem lenne igazam, de számos olyan esemény van, amit csak vidéken – falun, tanyán – lehet megélni. De sajnos már ott is egyre kevésbé. A vidék népét is erősen hülyíti, és lassan maga alá gyűrja a kóla és a meki. A falvak hatalmas udvarain nincs ma már tyúk, vagy röfi ól, nem kukorékol a kakas és nincsenek zöldséges kertek. Mennek az emberek vásárolni a lidlibe, vagy az ósenba és eszik a szemetet. Persze minden tisztelet kijár azoknak, akik még nem adták fel teljesen, és teszik a dolgukat. Egy városi fiatalnak például csuda fontos lenne látni egy tanyát és részt venni egy hamisítatlan hazai disznótoron. Valahogy így:

Na, Józsikám a kések élesek, a butykos elől van,
koccintsunk, oszt segítsünk a Rozi disznónak átjutni az
árnyékvilágba.

Folyik a vér, készül a sültvér, a reggeli, perzselik a disznót, darabolja, aki ért hozzá, fő az abalé, darálják a kolbásznak való húst, töltik a kolbászt, később a hurkát, olvad a zsírszalonna, készül a tepertő és persze van, aki tölti a pálinka utánpótlást.

Kora estére elkészül minden és az asztal körül ül a dolgos férfitársaság, és a nélkülözhetetlen, háttérben szorgalmaskodó asszony nép. Esznek sültet, toros káposztát, és isznak, de most már inkább fröccsöket és megbeszélnek az élet nagy dolgait. Így pálinkásan, borosan, fröccsösen ez különösen „emelkedett valami”. Csipkelődnek, és kacagnak nagyokat. Ezt az egész eseményt különösen látnia kellene minden okos-telefonon és Interneten nevelkedett, "átlátszó fülű" városi tinédzsernek azért, hogy érezzék a különbséget a lidli és a talp-közeli valóság között. A Jóisten nem a lidlit és a mekit teremtette a profitjával, hanem minket a természetes

adottságainkkal. És ha már pusztul is a vidéki élet, legalább ne rajtunk múljon, hogy ez milyen gyorsan történik meg. Na, most majd kapok a képemre, hogy milyen maradi vagyok. Pedig nem vagyok az, csak nehezen viselem, hogy a kíméletlen, civilizációs úthenger a lábamon és a lábunkon tapos. Nekem fáj tőle a bütyköm. Nektek egyáltalán nem fáj?

Lakáshoz jutás

Nem tudom, hogy manapság pontosan hogy csinálnám, de a 70-es években elmentem a Tanácshoz és igényeltem egy szuterént, vagy egy padlástéri mosókonyhát. Ezek olyan 40-50 négyzetméter nagyságúak voltak. Mivel azonban sem én, sem a szüleim nem voltak munkásörök, de párttagok sem, ezért lemaradtam erről az „áldásról”. Valamelyiket át tudtam volna alakítani kis lakássá. Hosszú lenne elmesélni. Dolgoztam, spóroltam, telket vásároltam Solymáron és ott építkeztem 1976-ban. A továbbiak a jelen történetem szempontjából érdektelenek. A fentieknek csak az a lényege, hogy kitaláltam egy célt és meg is valósítottam, mint ahogyan ezt sokan tették akkor közülünk. Ki így, ki másként.

A mai fiataloknak – a többségnek, akiknek nem gazdagok a szüleik – nem kis fejtörést okozhat az önálló fészek megszerzése és kialakítása. Elgondoltam azon, hogy mit tennék manapság, ha mondjuk 25 éves lennék és lenne műszaki érzékem, fizikummal kiegészítve.

Valahol Budapest harminc kilométeres környezetében, amerre kiváló a vasúti és buszközlekedés, járnám a falvakat a barátnőmmel, vagy akár egyedül. Nézegetném a házakat, betérnék a kocsmába és egy kávé, vagy pohár sör kortyolgatása mellett beszélgetnék. Megtudnám, hogy kiknél van egy fészker eladó, vagy kiadó, hol lakik egy özvegy, aki szívesen venné, ha felkarolnám. Mozognék, járnám a környező vidéket, hiszen hétvégenként amúgy is jó, ha kilépünk a megszokottból.

Előbb-utóbb biztos találnék egy kedves kis, helyet, ahol elkezdhetném az önálló életemet. És lehet, hogy a házinéni kosztja még sokkal jobb is, mint amit a meki kínál. Az okostelefon és az Internet ott is működik. A fene az „áldását”.

A jelenlegi budapesti dugók és közlekedés olyan, hogy egy harminc kilométeres környezetből beutazni Budapestre nem tart tovább, sőt lehet, hogy gyorsabb, mint Budáról átbumlizni autóval, vagy villamossal, busszal Újpestre.

Fiatalok, szívből kívánom nektek, hogy legyetek tőkések (nem tudom, hogy a hölgyeknek miként kell ugyanezt kívánni)! Ne adjátok fel az első kanyarban! Nem kell mindjárt elsőre hatalmas banki kölcsönök csapdájába lépni. Egyébként pedig napjainkban számos segítséget is ad az állam a kezdőknek. Hajrá!! A szüleitek örömmel nézik és segítik, ha ismerik a jó ötleteiteket és várják a sok-sok unokát is.

Játékok gyerekeknek, fiataloknak

Ezt a szösszenetet leginkább a felnőtteknek, szülőknek írtam. Válogassanak a kínálatból és kínálják meg egyik-másik játékkal a fiatalokat!

Mi ilyeneket és még sok más játszottunk napestig. (1947-ben születtem)

Ne feledjük a gyerekeink és unokáink nem tehetnek arról, hogy a lenti dolgokról semmit nem tudnak! Segítsük őket megszeretni ezek közül néhányat és kimenteni Őket legalább egy kicsit az Internet és okos-telefon rabságából! A lentiek közül leginkább javaslom azokat, amelyeket többen játszhatnak, és amelyekben versengés van. Így épülhetnek valódi kisközösségek, és barátságok.

Egyébként pedig mindenki tetszése szerint szétválogathatja ezeket a foglalatosságokat szobai és kültéri, illetve fiús, és lányos elfoglaltságokra.

Számos alkalom kínálkozik majd arra is, hogy több generáció is együtt töltsen az időt. Ez mindenkinek érdekes és hasznos lehet. Persze nem fog menni magától. Csak abból a rendszerből lehet kivenni valamit, amibe bele is pumpáltunk némi energiát. Mindenkinek jó szórakozást kívánok.

-.-

Agyagból figurák gyúrása. Árnyjátékozás. Babaiskola, babázás, babaruha varrás. /lányoknak/ Barkácsolás. /kalapács, harapófogó, stb. használatának megmutatása/ Biciklizés. Bigézés. Bogárgyűjtés. Búgócsiga. /kinek pörög tovább?/ Bukfencezés, kézen állás. Cigánykerekezés. Csip-csip csóka. Csúzlizás. /saját készítésű csúzlik, veszélyes!/ Dekázás bajnokság.

Diafilm nézés, és beszélgetés. Dominózás.

Enyém a vár tiéd a lekvár. Ez a nóta, nóta körbejár.

Evezés szülőkkel együtt. Fáramászás versenyszerűen, veszélyes!/ Focizás bőr és rongylabdával is /grundon, utcán, kiskapuzás/ Fogócska. Futóverseny. /utca hosszon/ Fúvócsővel célba fúvás. /pl. tarhonyával/

Gokartozás /fa lap, két fa rúd - az első forgatható, 4 db csapágy, veszélyes!/ Golyózás. Lyukazás. Gombfocizás. Hímzés. /egyszerűbb, kedvcsináló munkák lányoknak/Hintázás, mérleghintázás, gyűrűhintázás. Hírcsatorna./az első bemozd valamit a második fülébe, stb, az utolsó elmondja a többieknek, hogy milyen szó jutott el az ő fülébe/
Hógolyózás. Hóember építés. Horgászás /amatőr módon és a snecik kísütése paprikás lisztben/Hullahopp-karikázás. /lányoknak/
Íjzás. /saját készítésű íjak, veszélyes!/ Indiánosdi. /lombsátor építés/ Ipiapacs. /hunyočka/ Kártyázás. /csapd le csacsi, rómi/Kirándulás, túrázás. Korcsolyázás. Kuglizás. Lábtenisz. Légpuskával célba lövés. /csak nagyobb, megbízható fiú, vagy felnőtt felügyelete mellett/ Marokkó. Malmozás. Métázás. Pingpongozás. Pompon készítés. Rablós-csendőr. Rollerozás. Sakkozás. Sárkány röptetés. Sielés a környező dombokon. Similabda készítés. /gumizsinóron dobálás / Snóblizás. Snúrozás. /vagy lyukazás fillérekre, fagyú pénzre/ Spárga telefon készítés. Számháborúzás. Szánkózás. Szappanbuborék fújás. Szellemi totózás. Szembekötősdí. Színes cápa. /főleg a lányok az utcán/ Táborüzezés. /nagyobb gyerekek, felnőttel/ Távolugró verseny. /puha talajon / Tollas-teniszezés. Ugró iskola. /főleg a lányok az utcán/
Ugró kötél. /főleg a lányok az utcán/ Utcák közti foci bajnokság. /grundon / Ugrókötelezés. Üzenet-posta. Világító tök készítés és kihelyezés az utcára. Virágszedés, préselés. Víz pisztolyozás. /nyíltan, vagy cselesen/ Zeneszerszámok /fésűből zsírpapírral, nádsíp/ Zsákban futás.

Ez a lista nagyon tömörre sikeredett. De átfutva a szöveget mindenki kedvére kiválaszthat ezt, azt, amit játszhat a gyerekével, vagy amit ajánlhat a gyerekeknek, fiataloknak.

Autóstop

Ha valami jellemzi a mi generációnkat, akik 50-es, 60-as években születtünk, akkor az mindenképpen az volt, hogy nem vártuk meg, hogy az elit miként találja ki boldogulásunkat a magánéletünkben. Többnyire csórók voltunk, de feltaláltuk magunkat. Ennek a találékonyságnak egyik formája volt az utazásaink „autóstoppos” kivitelezése. Az országutak mentén álltunk, csápoltunk és vártuk, hogy felvegyen valaki. A rendőrség, ha megcsípett minket, akkor „huligán uraknak” nevezett minket és elzavart a helyszínről, vagy bevitt a rendőrségre elbeszélgetni. Itt tényleg csak dumáltak, verés nem volt. Volt olyan nyár, amikor nem csupán a Balatonra utaztunk így, hanem a háromévente kapott útlevelünkkel és a 100 dollárral a zsebünkben európai körutakat is tettünk.

Az olasz férfi sofőrök kimondottan cikik voltak, mert csak fiatal lányokat akartak felvenni. Nem is értem miért.

Ezekben az években volt a fiatalok lázadása a Rolling és Led Zeppelin nóták hallgatása és a „sleep-out”, azaz az utcákon, tereken éjszakázás. Persze ez nem a szoci országokban, hanem csak nyugaton volt menő.

Egy szó, mint száz, nem voltak PC-ink, nem volt online tér, a hatalom nem volt képes birtokolni a lelkünket az általuk kívánt mértékben. Szerintem ma sem tudná, ha a fiatalok próbálnának önállóan is gondolkodni. Persze, meg kell élni, alkalmazkodni kell, ez világos. De 100 százalékban oda kell adni magukat a trendeknek? Nem tudom. Én és sok régi haverom biztosan nem tennénk.

Generációk

Helló fiatalok, most a „papuska” fog okoskodni. Kérem, ne nehezteljenek ezért énrám. Erényem csupán annyi, hogy mögöttem az életem nagya és nem fölényeskedni, hanem segíteni szeretnék.

A rendszerváltás idejére felnövekedett fiatalság még viszonylag természetes körülmények között élhette a napjait. De aztán jött a PC-k, és az Internet világa. A Twitter, az Instagram, a Tiktok és a többiek. A 90-es évek fiataljai az X generáció, a 2000-es éveké az Y és a mostani fiatalság a Z generáció. Ha az időpontok nem is pontosak, de a lényeg az körülbelül ez. Az X, Y, és Z generációk egyre inkább az elektronikához, az Internethez, az online térhez kötődnek, de olyan mértékben, hogy csak tátom a számat.

Az olvasás, beszélgetés, a kultúra helyett okos-telefon és Internet. A szerelem helyett, hirdetés a Tiktokon. Az udvarlás és megérdemelt szeretkezés helyett fél órán belül jöhet a szimpla szex. Persze keresni kell a kapcsolatokat mielőtt komoly döntést hoz valaki, de a Tiktok ebben nem segít, az biztosnak tűnik. A nyaralás a természetben helyett Wellness, ha van pénz, ha nincs, akkor lehet szidni az Orbán kormányt.

Szakadatok már le egy kicsit az elektronikáról és járatok egy kicsit „mezitláb”, persze nem szó szerint. Gondolatban dobjátok el az okos telefonotokat, a notebook-otokat, a GPS-es órákat és mindent, ami az online térhez köt Titeket és akkor ott álltok pőrén magatok előtt. Látszólag ezek vagytok. Kiüresedve. Pedig ennél sokkal-sokkal többek vagytok. Keresgéljete! Érdemes.

Az emberi lélek nem változott az elmúlt több tízezer évben, csupán hatalmi érdekek igyekeznek elkormányozni Titeket az ő kikötőikbe. Oké, menjetek oda is! Nyilván, de hallgassatok a lelketek üzenetére is. Gondoljátok, hogy a Jóisten az online teret teremtette Nektek? Kétlem. Van más is

bőven. Még egyszer kérem megértéseteket. Tisztellek,
szeretlek Titeket. Én is voltam lökött fiatal.

Ébredés után

Hú de korán van. De jó lenne alukálni még. Nem lehet. Indul a napi verkli. Jót tesz egy rövid fohász. Beszélgetni a lelkünkkel, és utána összerakni a napi feladatokat. Aztán persze jöhet az ösztönöknek és a külvilág hatásainak gyors kiértékelése.

Akinek van hozzá testi és lelki ereje – nagyon ajánlatos, hogy legyen - az felveszi a futó ruháját, cipőjét és elmegy futni egy 30-40 perces körre. De egy tempós séta nordic-walking botokkal, vagy azok nélkül is egészséges és feldob. Hazajövet egy jó váltózuhany és úgy érezhetjük magunkat, mintha szárnyalnánk. Egy könnyű reggeli és indulhat a nap. Reggeli nélkül ne indulj útnak! Mondta gyakorta az Édesanyánk.

De nem vagyok egyáltalán éhes.

Akkor is fiam, igyál egy pohár meleg tejeskávét, vagy teát és egyél legalább egy szelet kenyeret, mert nem tudhatod, hogy lesz e lehetőséged enni később. Ebédig üres gyomorral, nagyon egészségtelen.

Hát igen. Egy fohász, egy reggeli torna, a váltó zuhany és a reggeli. Felemelő indításai egy napnak. A gondok, bajok így is jönnek, de sokkal lazábban lehet így elviselni ezeket, másrészt pedig Te magad őszintén lehetsz feldobottabb és vidám, ha jól indítottad a napot.

Pénzkeresés és utak fiatalon

Nyilván nem ismerem a mai lehetőségeket. Annak idején gimnazistaként nyaranta elmentem segédmunkásnak építkezésekre, de dolgoztam a Kábelgyár öntödéjében is és sokfelé másutt. Egy-másfél havi munkám bevételét (1500 forint a 60-as években) elosztottam a későbbi hónapokra 100-120 forintonként. Egy reggeli egy tejjóban – fél liter tej, két vajjas kifli – kijött 2 forint 50-ből. Másként kellett számolni, mint ma.

Alkalmanként eljártam szenes vagonat kipakolni a Nyugati pályaudvarra. Egy éjszaka meg lehetett keresni egy százast.

Télen hómunkásokat keresett a Tanács. Egy 6-8 órás lapátolásért lehetett kapni 30 forintot.

Aztán később egyetemi éveimben a Keleti pályaudvar újságos standján árusítottam a Hétfői Híreket, a Tükör, a Nők lapja és más újságokat. Négy vasárnap többet kerestem (2-2500 forintot) mint párton kívüli közigazdász Édesapánk a maga havi 1700-1800 forintjával.

Nyarálni úgy mentem a haverokkal Balatonföldvára, hogy az ottani Önkiszolgáló étteremben vállaltunk úgynevezett „leszedői” állást. Némi pénzt kerestünk és a koszt bőséges volt.

Azokban az években még nem voltak zárva a házak kapui. Bedobtam a postaládákba a hirdetésem. „Ablaktisztítást vállalom”. Az otthoni telefonszámunk volt megadva. Hetente kétszer, háromszor az egyetemi órák után mostam az ablakokat. Esténként az Ádám sörözőben mindig volt pénzem és gond nélkül ki tudtam fizetni a barátnőm és néhány barátom számláját.

És végül a sokévi, nyári segédmunkáskodás eredményeként életem első kis házát Solymáron többnyire magam építettem.

Ha azt gondoljátok, hogy dicsekedtem nagyon tévedtek. Csupán jelezni akartam, hogy nehéz időkben hogyan éltem én és nagyon-nagyon sokan közülünk.

Nem ismerem a mai viszonyokat. Én még az X generáció előtt cseperedtem fel. A mostani, a 2020-as évek Z generációja viszont – ahogyan látom - már teljesen az online térben él, valóságtól elrugaszkodva. Azt javaslom, hogy gondolatban szedjétek össze a notebookjaitokat, okos telefonjaitokat, GPS óráitokat és általában mindent, ami az online térhez köt Titeket és dobjátok be ezeket egy mély kútba! Persze csupán gondolatban. És aztán nézzetek magatokba! Ezek vagytok Ti. És az, ami vagytok a kacatjaitok nélkül, azt kell nagyon megerősíteni, mert az az igazi értéketek és énetek. Ne higgyétek, hogy a sok vigyorgó ember a közösségi médiákban és az újságokban ügyesebb és értékesebb, mint Ti. Ők is küszködnek, csak a vigyorukkal csálnak. Persze a milliárdosok az egy más kategória, de azokkal ne foglalkozzatok – mondom én! És használjátok ki továbbra is az online tér „áldásait”, de ne váljatok a rabszolgáivá! Jó szívvel kívánom ezt Nektek.

Közösségépítés

Tudom, a közösségi médiában, a „szosölmédiában” felelőtlenül el lehet cseverészni, de ez fajsúlytalan. Ott mindenki a szebbik képét mutatja, vigyorog, és Te azt gondolhatod magadról, hogy sehol nem vagy. Nem igaz! Értékes vagy. A média lúgozza ki az agyadat.

Ha azt akarod – és akard – hogy társaid legyenek, akkor kezdeményezz, illetve csatlakozz értékes pasikhoz és lányokhoz!

Most megint jövök én a tapasztalataimmal. Csupán ötletek a példáimmal. Vezetek egy gazdapiacot, ahol sok tucat emberrel van kapcsolatom, vidékiekkel és városiakkal. Járok bridzselni, szervezek egy Skype-os beszélgető műsort és sok más. Igaz, hogy ezek az emberek messze nem mind a barátaim, de bármikor felhívhatom őket és beszélgethetünk egy jót az örömeinkről, bajainkról, a lehetőségekről.

Egy vagy két – nem sokkal több – igaz barát pedig nélkülözhetetlen. Olyanok, akikre biztosan számíthatsz és ők is terád. Nos, ezen a téren nagyon rosszul vizsgáztam. A kiszemelt legjobb barátomban tízévi barátság után alapvetően csalódtam. Voltam ekkor cirka 30 éves. Újat alapozni ilyenkor már nem könnyű. Persze nekem ez is sikerült, valamikor 50 évesen, de sajnos Ő pedig meghalt. Nyugodjon békében! Van sok barátnak nevezett kapcsolatom, de ezek már nem teljesen olyanok. Gondosan nézd meg, hogy kit választasz barátnak, mert a csalódás keserves!

Egy szösszenetnyi örömöda április 3-án este

Győzött a FIDESZ-KDNP, győzött a magyar nemzet, győzött az igazság. Ezt az imát mondták sok százezren Magyarországon április 3-án egész nap. Segíts magadon és az Isten is megsegít!! Megsegített minket. Hála és köszönet ezért a Jóistennek és Nektek, akik dolgoztatok a győzelemért.

IMA indul Hazánkért.

Mennyei Atyánk, Mindenható Istenünk, színed elé járulunk, Benned bízva és Hozzád könyörögve kicsiny Nemzetünkért. Már nem szabadságharcot folytatunk, élet-halál küzdelem a tét. Dávid és Góliát.

Dávid szembe mert szállni Góliáttal és győzött, mert Te, Urunk, vele voltál. Mi is ezzel a hittel álltunk és állunk a harcban, hisszük, hogy számíthatunk a Te segítségedre.

Imádkozzunk vezetőinkért is, hogy Istenhez híven vezessék országunkat, nemzetünket.

Segítsd őket, segíts Minket Szentlelked erejéve mert Tiéd az Ország, a hatalom, és a dicsőség!

Mindörökké. Ámen.

Kérlek, adjátok tovább, imaháló borítsa be a Kárpát-medencét!

Mindszenty Bíboros Atya mondta: Ha lesz egy millió imádkozó magyar, nem féltém ezt a nemzetet! Legyen!

Tartalom

Előszó	3
Villamoson, buszon	4
Házibuli.....	5
Jaj, de menő	7
A csodák	8
Nagypapa.....	10
Bankbetét.....	12
Olvasás	13
Társaság, és kapcsolatok.....	14
Idehaza, vagy külföldön	16
A drog	17
Amit eszel, olyan leszel	18
Fiatalok és a cserkészlet	19
Disznótor	21
Tánc.....	22
Vizsgán.....	24
Házépítés.....	26
Kiknek segít a gazdapiacunk?	27
Tél van, és nem korcsolyáznak	29
Színház és mozi.....	31
Standolás – 2022. február 24-én.....	32
Sport és üdeség.....	34
Ételeink, italaink	50
Hazaszeretet	53
Örömeink idősebb korban	54
A beszélgetés gyógyító ereje.....	55
Buli Balaton-Földváron.....	56
Internet és telefon helyett	58
Családban, vagy szingliként	59

Testmozgás, étkezés és egészség.....	61
Tiszteletem a fiataljainknak.....	62
Az olvasásról még egyszer.....	63
Jogok és kötelességek.....	65
Célok és figyelemelterelés.....	66
Egy disznótor kapcsán.....	67
Lakáshoz jutás.....	69
Játékok gyerekeknek, fiataloknak.....	71
Autóstop.....	73
Generációk.....	74
Ébredés után.....	76
Pénzkeresés és utak fiatalon.....	77
Közösségépítés.....	79
Egy szösszenetnyi örömmóda április 3-án este.....	80